

A9-0052/2019

11.12.2019

JELENTÉS

a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról – éves jelentés
(2019/2135(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Arnaud Danjean

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY	27
VÉLEMÉNY AZ ALKOTMÁNYÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	28
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	35
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	36

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról – éves jelentés (2019/2135(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),
- tekintettel az Európai Tanács 2013. december 20-i, 2015. június 26-i, 2016. december 15-i, 2017. június 22-i, 2018. június 28-i, 2018. december 14-i és 2019. június 20-i következtetéseire,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló 2013. november 25-i, 2014. november 18-i, 2015. május 18-i, 2016. június 27-i, 2016. november 14-i, 2017. május 18-i, 2017. július 17-i, 2018. június 25-i és 2019. június 17-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) által 2016. június 28-án ismertetett „Közös jövőkép, közös fellépés: Erősebb Európa – Globális stratégia az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájára vonatkozóan” című dokumentumra,
- tekintettel az Európai Tanács elnöke, a Bizottság elnöke és a NATO főtitkára által tett 2016. július 8-i és 2018. július 10-i együttes nyilatkozatokra,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa és az Észak-atlanti Tanács által 2016. december 6-án elfogadott, 42 javaslatból álló csomagra és az annak végrehajtásáról szóló, 2017. június 14-i és 2017. december 5-i eredményjelentésekre, valamint a mindkét Tanács által 2017. december 5-én elfogadott, 32 javaslatból álló új csomagra,
- tekintettel a „Vitaanyag az európai védelem jövőjéről” című, 2017. június 7-i bizottsági közleményre (COM(2017)0315),
- tekintettel az EU katonai struktúráival kapcsolatos jelenlegi helyzetről és a kilátásokról szóló, 2013. szeptember 12-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet 1975. augusztus 1-jei Helsink-i Záróokmányára,
- tekintettel az európai űrstratégiáról szóló, 2017. szeptember 12-i állásfoglalására²,
- tekintettel a 2017. novemberi csúcstalálkozó előkészítéseként a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az EKSZ-hez intézett, a keleti partnerségről szóló, 2017. november 15-i ajánlására³,

¹ HL C 93., 2016.3.9., 144. o.

² HL C 337., 2018.9.20., 11. o.

³ HL C 356., 2018.10.4., 130. o.

- tekintettel az európai védelmi unióról szóló, 2016. november 22-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel „A közös biztonság- és védelmi politika alkotmányos, jogi és intézményi vonatkozásairól: a Lisszaboni Szerződés kínálta lehetőségek” című, 2017. március 16-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a 2018. évi költségvetés tervezetéről szóló háromoldalú egyeztetésre vonatkozó felhatalmazásról szóló, 2017. július 5-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel a katonai mobilitásról szóló, 2018. december 11-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az Unió védelmi iparának versenyképességét és innovációs képességét támogató európai védelmi ipari fejlesztési program létrehozásáról szóló, (EU) 2018/1092 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (2018. július 18.)⁸,
- tekintettel az Európai Védelmi Alap létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2019. április 18-i jogalkotási állásfoglalására⁹,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról szóló, 2016. november 23-i (a Tanács közös kül- és biztonságpolitikáról szóló, az Európai Parlament számára készített éves jelentése alapján készült) állásfoglalására¹⁰, a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról szóló éves jelentésről szóló, 2017. december 13-i állásfoglalására¹¹, valamint a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról szóló éves jelentésről szóló, 2018. december 12-i állásfoglalására¹²,
- tekintettel az alelnök/főképviselő által 2016. november 14-én ismertetett, „A biztonságra és védelemre vonatkozó végrehajtási terv” című dokumentumra,
- tekintettel az EU–NATO kapcsolatokról szóló, 2018. június 13-i állásfoglalására¹³,
- tekintettel az európai védelmi cselekvési tervről szóló, 2016. november 30-i bizottsági közleményre (COM(2016)0950),
- tekintettel a Bizottság által 2017. június 7-én az „Európa, amely védelmet nyújt: a Bizottság vitát kezdeményez a biztonsági és védelmi unió felé való elmozdulásról” című sajtóközleményben ismertetett új védelmi csomagra,
- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról szóló, 2016. december 14-i állásfoglalására¹⁴, a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról szóló éves jelentésről szóló, 2017. december 13-i állásfoglalására¹⁵, valamint a közös kül- és

⁴ HL C 224., 2018.6.27., 18. o.

⁵ HL C 263., 2018.7.25., 125. o.

⁶ HL C 334., 2018.9.19., 253. o.

⁷ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0498.

⁸ HL L 200., 2018.8.7., 30. o.

⁹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0430.

¹⁰ HL C 224., 2018.6.27., 50. o.

¹¹ HL C 369., 2018.10.11., 36. o.

¹² Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0514.

¹³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0257.

¹⁴ HL C 238., 2018.7.6., 89. o.

¹⁵ HL C 369., 2018.10.11., 47. o.

- biztonságpolitika végrehajtásáról szóló, 2018. december 12-i állásfoglalására¹⁶,
- tekintettel a Krím-félsziget Oroszország általi jogellenes megszállására és elcsatolására,
 - tekintettel a közepes hatótávolságú nukleáris erőkről szóló szerződésre, annak az Oroszország általi többszöri megsértésére, beleértve a szárazföldről indítható 9M729-es cirkálórakéta-rendszerek fejlesztését és bevetését, valamint az USA és Oroszország szerződésből való kivonulására,
 - tekintettel a tagállamok légtérének és tengeri határainak Oroszország általi megsértéseire,
 - tekintettel Kína gazdasági és katonai jelenlétének fokozódására a földközi-tengeri és afrikai országokban,
 - tekintettel a hazai és külföldi terrorizmus fenyegetésére, elsősorban olyan csoportok részéről, mint az ISIS és az Al-Kaida,
 - tekintettel az új technológiákra, így például a mesterséges intelligenciára, az űrképességekre és a kvantuminformatikára, amelyek új lehetőségeket jelentenek az emberiség számára, de egyúttal a védelmi és külpolitika területén új kihívásokat is teremtenek, amelyek világos stratégiát és a szövetségesek közötti konszenzust tesznek szükségessé,
 - tekintettel az Európai Unió Bírósága C-658/11. sz., az Európai Bizottság támogatását élvező Európai Parlament kontra Európai Unió Tanácsa ügyben hozott 2014. június 24-i ítéletére¹⁷,
 - tekintettel az EU katonai mobilitással kapcsolatos, 2018. március 28-án nyilvánosságra hozott cselekvési tervére,
 - tekintettel a Tanács által 2018. szeptember 18-án elfogadott, „Az ENSZ és az EU közötti békefenntartási és válságkezelési stratégiai partnerség megerősítése: Prioritások 2019–2021-re” című következtetésekre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0052/2019),

Tartósan bizonytalan és kiszámíthatatlan biztonsági környezet

1. megállapítja, hogy tartósan romlik az EU biztonsági környezete, és hogy a szervezet egy sor olyan kihívással néz szembe, amelyek közvetlen vagy közvetett hatással vannak a tagállamok és az uniós polgárok biztonságára: ilyenek a fegyveres konfliktusok és instabil államok az Európai kontinensen és annak szomszédságában, amelyek a transznacionális szervezett bűnözői hálózatok által támogatott kényszerű migrációt és

¹⁶ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0513.

¹⁷ A Bíróság (nagytanács) 2014. június 24-i ítélete az *Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa* ügyben, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

emberi jogi jogsértéseket eredményeznek, a dzsihádista terrorizmus, a számítógépes támadások, az európai országok elleni hibrid fenyegetések és hibrid hadviselés, a leszerelési erőfeszítések és a nemzetközi fegyverzet-ellenőrzési rendszerek gyengítése, a természeti erőforrásokot érő fokozódó fenyegetések, az energiaellátás bizonytalansága és az éghajlatváltozás;

2. úgy véli, hogy az EU határain, valamint annak közeli (Észak-Afrika, Közel-Kelet, Kaukázus, Balkán, a Földközi-tenger keleti térsége, az Ukrajna és Grúzia elleni orosz agresszió stb.) és tágabb szomszédságában (Száhel-övezet, Afrika szarva stb.) kialakult instabilitás és kiszámíthatatlanság közvetett és közvetlen fenyegetést jelent a kontinens biztonságára nézve; hangsúlyozza a belső és a külső biztonság közötti elválaszthatatlan kapcsolatot; elismeri, hogy a szomszédságban való aktív szerepvállalás az Európai Unió érdekében áll;
3. megjegyzi, hogy bizonyos globális szereplők (az Egyesült Államok, Kína, Oroszország), valamint egyre több regionális szereplő is (Törökország, Irán, Szaúd-Arábia stb.) az egyoldalú diplomáciai fellépést, a szövetségi viszonyok átalakítását, elsősorban hibrid jellegű destabilizáló tevékenységeket és a katonai képességek növelését ötvöző hatalmi logikát követ;
4. kiemeli az Északi-sarkvidék növekvő geopolitikai jelentőségét, és ennek az EU és a világ biztonsági helyzetére gyakorolt hatását; sürgeti az EU-t, hogy dolgozzon ki koherensebb bel- és külpolitikát, egy Északi-sarkvidékre vonatkozó stratégiát és az EU északi-sarkvidéki szerepvállalására vonatkozó konkrét cselekvési tervet, figyelembe véve a biztonsági és a geostratégiai szempontokat is; megjegyzi, hogy az EU hozzá tud járulni a potenciális biztonsági és geostratégiai kihívások megoldásához;
5. súlyos aggodalmainak ad hangot Törökország destabilizáló magatartásával kapcsolatban, gondolva a Ciprus kizárólagos övezetében/kontinentális talapzatán folytatott jogellenes tevékenységeire is, amelyek sértik a nemzetközi jogot és a jószomszédi kapcsolatokat, valamint fenyegetést jelentenek a békére és a biztonságra nézve a már egyébként is instabil régióban;
6. sajnálatosnak tartja, hogy ebben az összefüggésben bizonyos szereplők szándékosan kijátsszák vagy próbálják megsemmisíteni a békefenntartáshoz elengedhetetlen multilaterális mechanizmusokat, valamint az ENSZ Alapokmányában és a nemzetközi jog vonatkozó rendelkezéseiben foglalt elveket; megjegyzi, hogy ezek közvetlen fenyegetést jelenthetnek az EU biztonságára, és veszélyeztethetik az EU és a partnerországok között kialakult kétoldalú kapcsolatokat;
7. a nukleáris proliferáció veszélyének kezelése érdekében hangsúlyozza az Európai Unió és az érintett felek közötti többoldalú tárgyalások fontosságát; sürgeti a nukleáris szerződések tiszteletben tartását; sürgeti továbbá az INF-szerződést felváltó új szerződés megkötésének támogatását, valamint az atomsorompó-szerződés megújítását 2020-ban;
8. hangsúlyozza, hogy a Kelet- és Délkelet-Ázsiával fenntartott érdemi kapcsolatok megerősítése elengedhetetlen az EU szabályalapú, átfogó és fenntartható összekötetési stratégiája szempontjából; tudomásul veszi a térségben folyó katonai kapacitásépítést, és arra kéri az összes érintett felet, hogy tartsák tiszteletben a hajózás szabadságát, nézeteltéréseiket békés eszközökkel oldják meg, és tartózkodjanak a status quo megváltoztatására irányuló egyoldalú fellépésektől, többek között a Kelet- és Dél-kínai-tengeren és a Tajvani-szorosban; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az autokrata

rendszerek által a közlegő általános választásokkal összefüggő félretájékoztítás és kibertámadások révén történő külföldi beavatkozások fenyegetik az ázsiai demokráciákat és a regionális stabilitást; megismétli, hogy támogatja Tajvan érdemi részvételét a nemzetközi szervezetekben, mechanizmusokban és tevékenységekben;

9. aggodalmának ad hangot Oroszország azon tevékenységei és politikái miatt, amelyek folytatják a biztonsági környezet destabilizálását és megváltoztatását; hangsúlyozza, hogy Kelet-Ukrajna Oroszország általi megszállása nem szűnt meg, a minszki megállapodásokat még nem hajtották végre, és folytatódik a Krím-félsziget és a Donyec-medence jogellenes elcsatolása és militarizálása; aggasztónak tartja az Oroszország által Európában (Moldovában, Grúziában) fenntartott befagyasztott konfliktusok folytatódását; hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben egységes álláspontot kell képviselni az EU politikájával kapcsolatban;
10. továbbra is elítéli Oroszország katonai beavatkozását és a Krím-félsziget jogellenes elcsatolását; támogatja Ukrajna függetlenségét, szuverenitását és területi integritását;
11. emlékeztet annak fontosságára, hogy az Unió következetes politikát kövessen a területek megszállásával vagy elcsatolásával kapcsolatos helyzetek vonatkozásában;
12. megállapítja, hogy az Unió lassan reagált, és politikai, diplomáciai és katonai szempontból lassan alkalmazkodott az új válságokhoz és az új nemzetközi kontextushoz; úgy véli, hogy a védelem területén a beruházások elégtelensége, a kapacitások és az interoperabilitás hiánya, valamint főként az európai szerződésekben és a tagállamok közötti számos együttműködési forma keretében előirányzott erőteljes intézkedések végrehajtásához szükséges politikai akarat hiánya gátolja az Uniót abban, hogy döntő szerepet játsszon a külső válságokkal összefüggésben és teljes mértékben kiaknázza a lehetőségeit; elismeri és hangsúlyozza továbbá, hogy egyetlen ország sem képes egyedül kezelni az európai kontinens és közvetlen környezete előtt álló biztonsági kihívásokat; kéri az Európai Tanácsot, hogy a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) területén a Tanácsban a minősített többségi szavazást tegye politikai prioritássá, amennyiben azt az EUSZ lehetővé teszi; felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzák ki a válságok és konfliktusok hatékony integrált megközelítését, amely a lehető legjobb és legkiegyensúlyozottabb módon ötvözi a polgári és a katonai eszközöket; úgy véli, hogy a döntéshozatal gyorsaságától is függ az Unió képessége arra, hogy megfelelően reagáljon a kibontakozó válságokra és konfliktusokra; megállapítja, hogy a célzott korlátozó intézkedések eredményes eszközök lehetnek, de hangsúlyozza, hogy azok nem sújthatnak ártatlan embereket, és összhangban kell lenniük az ENSZ Alapokmánya és a közös kül- és biztonságpolitika elveivel;
13. üdvözli, hogy az Európai Unió tagállamai és a többi európai ország és intézmény ráébredtek, hogy azonosak a biztonsági érdekeik, és egyre határozottabb politikai szándékot tanúsítanak a közös cselekvésre a saját biztonságuk érdekében, és egyre több inkább megelőző jellegű, gyorsabb, eredményesebb és önállóbb cselekvést lehetővé tevő eszközzel rendelkeznek; megjegyzi, hogy az EU csak egy közös megközelítés révén válhat erősebbé és képessé arra, hogy nagyobb felelősséget vállaljon saját biztonságáért és védelméért;
14. hangsúlyozza, hogy ezekkel a kihívásokkal együtt jobban meg lehet birkózni, mint bármely országnak egyedül; létfontosságúnak tartja az EU számára, hogy konzisztens,

hatékony és egységes módon, és szövetségeseinkkel, valamint partnereinkkel és más nemzetközi szervezetekkel összehangoltan adjon választ ezekre a kihívásokra;

15. meg van győződve arról, hogy az EU biztonsági kihívásaira adott válaszok elsősorban a stratégiai autonómia kialakításán, valamint az arra szolgáló kapacitásainak és képességének megerősítésén alapulnak, hogy stratégiai partnerségben tudjon dolgozni másokkal;
16. kiemeli, hogy az EU és a NATO közötti stratégiai partnerség alapvető fontosságú az EU és szomszédai előtt álló biztonsági kihívások kezelésében; hangsúlyozza, hogy az EU stratégiai autonómiája nem kérdőjelezi meg a NATO-t, és nem ássa alá Európa jelenlegi biztonsági architektúráját; hangsúlyozza, hogy egy erősebb Európa erősítené a NATO-t, és lehetővé tenné számunkra, hogy több globális kihívást vállaljunk együtt a NATO-val;
17. üdvözlí az utóbbi öt évben a közös biztonság- és védelempolitika megerősítése terén elért eredményeket, és felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fejlesszék tovább az Unió ahhoz szükséges képességeit, hogy globális partnerként lépjen fel, képviselhesse az európai polgárok érdekeit, és pozitív erőként léphessen fel a nemzetközi kapcsolatokban;
18. üdvözlí és támogatja az „Atlanti megoldás” műveletet és a NATO bővített előretolt jelenlétét az európai kontinensen, és felismeri a NATO-csapatok fontosságát a további orosz agressziótól való elrettentésre és konfliktus esetén a kritikus jelentőségű támogatás biztosítására irányuló erőfeszítésekben;
19. elismeri, hogy Európa részt vesz az afganisztáni Eltökélt Támogatás Műveletben, és támogatást nyújt ahhoz; elismeri továbbá e misszió fontosságát Afganisztán és a régió stabilitása és biztonsága szempontjából;

Az európai stratégiai autonómia létrehozásának és megerősítésének szükségessége

20. megjegyzi, hogy az európai stratégiai autonómiára való törekvést először a 2013. december 19–20-i tanácsi következtetésekben tűzték ki célul, majd elismerte azt a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által 2016. június 28-án ismertetett „Az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiája” című dokumentum is, amely az európai stratégiai autonómiát tűzte ki hosszú távú célként, és kérte a nemzeti védelmi tervezési ciklusok és képességfejlesztési gyakorlatok fokozatos szinkronizálását és kölcsönös kiigazítását;
21. úgy véli, hogy az európai stratégiai autonómia azon nyugszik, hogy az Unió az érdekei és értékei védelme céljából képes megerősíteni mérlegelési szabadságát, megbízható katonai erőkből álló, önálló műveleti kapacitását, a haderői számára szükséges felszerelések előállítását lehetővé tevő ipari kapacitását és a döntések meghozatalát lehetővé tevő politikai kapacitását abban az esetben, ha a körülmények ezt kívánják, valamint tükrözi az európai biztonságért való nagyobb mértékű felelősségvállalás célját az Unió érdekeinek és értékeinek védelme érdekében, lehetőség szerint a partnerekkel közösen, szükség esetén pedig egyedül is; hangsúlyozza, hogy az energiabiztonság a stratégiai autonómia megvalósításának fontos eleme; határozott meggyőződése, hogy az európai stratégiai autonómiának magában kell foglalnia annak képességét, hogy az EU a peremterületein katonai erőket vessen be;
22. ezért úgy véli, hogy az európai stratégiai autonómia elsősorban azon alapul, hogy az

Unió képes legyen a válsághelyzetek önálló értékelésére és az önálló döntéshozatalra, az ehhez nélkülözhetetlen független és hatékony döntéshozatali eljárással, értékelési eszközökkel, valamint elemzési és cselekvési szabadsággal; úgy véli továbbá, hogy az európai stratégiai autonómia alapja az Unió azon képessége, hogy egyedül cselekedjen, amikor érdekei forognak kockán (az uniós tagállamok által prioritásnak tekintett műveleti területek) vagy a meglévő együttműködések keretein belül; hangsúlyozza, hogy az európai stratégiai autonómia az ENSZ-ben vállalt kötelezettségeket tiszteletben tartó multilaterális keretbe illeszkedik, továbbá kiegészíti és erősíti azokat a szövetségeket és partnerségeket, amelyekben a legtöbb tagállam is részt vesz; határozottan hangsúlyozza, hogy a stratégiai autonómia nem azt jelenti, hogy az Unió rendszeresen, mindenhol és mindig egyedül fog fellépni;

23. úgy véli, hogy az európai stratégiai autonómia megerősítése a technológiai, kapacitási, ipari és operatív területeken folytatandó európai védelmi együttműködés által támogatott, átfogó közös kül- és biztonságpolitika megvalósításától függ; úgy véli, hogy csak pragmatikus kezdeményezéseken alapuló konkrét és rugalmas együttműködések révén lehet fokozatosan felülkerekedni a nehézségeken, megteremteni a valódi közös stratégiai kultúrát, és kialakítani az EU biztonságának és védelmének fő kérdéseire adott közös válaszokat;
24. hangsúlyozza, hogy az EU stratégiai autonómiájának növelése érdekében a tagállamoknak növelniük kell védelmi kiadásait, és a GDP 2%-ának megfelelő célérték elérésére kell törekedniük; úgy véli, hogy a tagállamoknak és az EU-nak sürgősen megfelelő beruházásokat kell végrehajtaniuk a biztonság és a védelem terén, a védelmi szolidaritásnak és együttműködésnek pedig normává kell válnia;
25. hangsúlyozza, hogy az európai stratégiai autonómiát csak akkor lehet ténylegesen elérni, ha a tagállamok politikai szándékot, kohéziót és szolidaritást tanúsítanak, ami különösen abban mutatkozik meg, hogy az európai eszközök beszerzését kell előnyben részesíteni, amennyiben az ilyen eszközök valóban megfelelnek a legszigorúbb előírásoknak, rendelkezésre állnak és versenyképesek, annak érdekében, hogy ezzel egyidejűleg megőrizzék a védelmi eszközök nagymértékben elzárt piacaihoz való kölcsönös hozzáférést;
26. ismételten kijelenti, hogy az európai stratégiai autonómia legitim és szükséges törekvés, amelyet továbbra is a közös kül- és biztonságpolitika és az európai védelmi politika prioritásának kell tekinteni; hangsúlyozza, hogy ennek konkrét és operatív végrehajtása az Európai Unió és a tagállamok feladata;

Tényleges előrelépés az európai stratégiai autonómia megvalósítása érdekében

27. fenntartja, hogy az európai stratégiai autonómiának ki kell terjednie a kül- és biztonságpolitikai, valamint az ipari, kapacitási (közös programok, a védelmi technológiákra irányuló beruházások) és operatív területekre is (a műveletek finanszírozása, a partnerek kapacitásépítése, valamint a missziók tervezésére és irányítására vonatkozó képesség);
28. valamennyi fegyver, köztük a kettős felhasználású termékek tekintetében is korlátozó fegyverkiviteli politika folytatását tartja helyénvalónak; sürgeti a tagállamokat, hogy tartsák be az EU fegyverkivitelre vonatkozó magatartási kódexét; újfent kijelenti, hogy valamennyi tagállamnak szigorúan alkalmaznia kell a fegyverkivitelről szóló, 2008.

december 8-i 2008/944/KKBP tanácsi közös állásponiban¹⁸ megállapított szabályokat, ideértve a második kritérium alkalmazását is, amely az emberi jogok tiszteletben tartása a rendeltetési országban;

A KBVP missziói és műveletei

29. úgy véli, hogy Európa védelme nagyrészt azon alapul, hogy az Unió képes-e és a tagállamok politikailag hajlandók-e hiteles módon katonai beavatkozásokat végrehajtani külső műveleti területeken; fenntartja, hogy az Unió jelentős emberi, pénzügyi, technikai és katonai erőforrásokkal rendelkezik, amelyek egyedülállóan képessé teszik arra, hogy katonai és polgári műveleteket hajtson végre, és gyorsan és megelőző jelleggel reagáljon a jövőbeli biztonsági kihívásokra, például aktív békefenntartó missziók révén;
30. hangsúlyozza, hogy a 2016-os globális stratégia elfogadása óta a regionális és helyi konfliktusok elszaporodása, nem utolsósorban az Unió közvetlen szomszédsága közelében is, számos kihívást jelent az Unió biztonságára nézve, mivel e konfliktusok gyakran tovagyrúzó hatásokat fejtenek ki; úgy véli e tekintetben, hogy az Uniónak erőteljesebb szereplővé kell válnia a válságkezelés, a konfliktusmegoldás és a békefenntartás területén, a multilateralizmus iránti elkötelezettségével összhangban lehetőség szerint más regionális és nemzetközi szervezetekkel, így például az ENSZ-szel és az Afrikai Unióval egyetértésben, de ha a helyzet úgy kívánja, önmagában is;
31. ösztönzi az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a tagállamokat, hogy vezessenek be előretekintőbb megközelítést a képességtervezés és -fejlesztés tekintetében, és a jövőbeli szükségleteket a válságokra és a konfliktusokra való erőteljes uniós reagálást szem előtt tartva irányozzák elő;
32. megjegyzi, hogy az Unió jelenleg három kontinensen van jelen, ahol 16 polgári vagy katonai misszió van folyamatban (tíz polgári és hat katonai, köztük három végrehajtási és három nem végrehajtási jellegű misszió); elismeri a missziók hozzájárulását a nemzetközi békéhez, biztonsághoz és stabilitáshoz; hangsúlyozza, hogy a missziók végrehajtását a Lisszaboni Szerződésben szereplő és az elmúlt években a hatékonyság és az európai polgárok biztonságának fokozása érdekében létrehozott, kiválasztott eszközök átalakításának kell kísérnie; támogatja azt a célkitűzést, hogy növekedjen a KBVP-missziók eredményessége a kirendelt személyzet arányára vonatkozó 70%-os célérték elérésével, és felhívja a tagállamokat, hogy vállaljanak nagyobb hozzájárulásokat;
33. üdvözli az Európai Számvevőszék bevonását a KBVP-missziók és -műveletek átvilágításába, és ösztönzi további különjelentések készítését más missziókkal és műveletekkel kapcsolatban is;
34. ösztönzi a tagállamokat és az európai struktúrákat, hogy elsőbbséget élvező és magas szintű elkötelezettséget tartsanak fenn Afrikában; ezért üdvözli a Tanács 2018. júliusi határozatát, amely két évre meghosszabbítja az Európai Unió közép-afrikai köztársasági katonai kiképzési KBVP-missziójának (EUTM RCA) megbízatását, valamint üdvözli a Tanács azon szándékát, hogy a katonai komponens kiegészítéseként polgári missziót indítson; megjegyzi, hogy ezek a közelmúltbeli fejlemények a tagállamok ismételt kötelezettségvállalásának pozitív jelei, de hangsúlyozza, hogy továbbra is rendkívül

¹⁸ A Tanács 2008/944/KKBP közös állásponja (2008. december 8.) a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról (HL L 335., 2008.12.13., 99. o.).

problémás az országban a biztonsági és az emberi jogi helyzet;

35. kiemeli, hogy az EU globális szerepet vállalt fel a Száhel-övezetben és Afrika szarva térségében hat polgári (EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Szomália) és katonai misszió (EUTM Mali, EUTM Szomália, ATALANTA) révén; üdvözli és ösztönzi a Száhel-övezetben folytatott polgári missziók működésének regionalizálására irányuló erőfeszítéseket azon biztonsági kihívásokkal szemben, amelyek túlmutatnak azon államok határain, ahol az európai missziók működnek; üdvözli továbbá, hogy az EU támogatja a Száhel-övezetbeli G5-országok tevékenységét; ezzel összefüggésben bírálja, hogy az EKSZ nem állapított meg saját mutatókat az EUCAP Niger és az EUCAP Mali misszió eredményeinek nyomon követésére, és hogy a missziók keretében végzett tevékenységek nyomon követése és értékelése nem volt kielégítő, illetve nem tartotta szem előtt azok hatásait;
36. aggasztónak tartja a Burkina Fasó-i helyzet romlását és annak a Száhel-övezetre és a nyugati világra gyakorolt hatását, ami igazolhatja, hogy célszerű lenne polgári és/vagy katonai missziót küldeni az országba a biztonsági ágazat irányításának megerősítése, az emberi jogok tiszteletben tartásának biztosítása, valamint a lakosság által a biztonsági erőkbe vetett bizalom helyreállítása érdekében;
37. ismét felhívja a figyelmet a Nyugat-Balkán stratégiai fontosságára az EU biztonsága és stabilitása szempontjából; hangsúlyozza, hogy javítani kell a régióban az uniós szerepvállalást, integrációt és koordinációt, többek között az EU KBVP-misszióinak megbízása révén is; ismét megerősíti, hogy az EU nyugat-balkáni politikájának célja annak elérése, hogy a régió országai összhangba kerüljenek az uniós vívmányokkal, valamint ezen országok segítése a csatlakozáshoz vezető úton, Európa egészének érdekében erősítve a béke és a stabilitás kezelését;
38. ismételten hangsúlyozza Kelet-Európa és a Nyugat-Balkán stratégiai fontosságát az EU stabilitása és biztonsága szempontjából, valamint kiemeli, hogy összpontosítani és erősíteni kell az EU e régiókkal kapcsolatos politikai szerepvállalását, beleértve az uniós KBVP-missziók határozott megbízatását;
39. hangsúlyozza, hogy az EUFOR Althea művelet kulcsfontosságú szerepet játszik Bosznia-Hercegovinában azon fejlemények előmozdításában, amelyek a béke és a biztonság elérésének és fenntartásának az irányába mutatnak az országban és a régióban; üdvözli a 2019. októberi tanácsi következtetéseket, amelyek támogatják az európai katonai erők bosznia-hercegovinai jelenlétének fenntartását;
40. kéri a Tanács és a tagállamok által 2018 novemberében elfogadott, a polgári missziókról szóló megállapodás gyors és hatékony végrehajtását a polgári KBVP-kapacitásainak megerősítése céljából a megállapított személyzeti állomány elérése és a missziók rugalmasabbá és működőképesebbé tétele érdekében, biztosítva ezáltal az uniós fellépés hatékonyságát és hitelességét; sürgeti a tagállamokat, hogy alakítsanak ki alapos éves felülvizsgálatot, amely segít számba venni a polgári KBVP területére vonatkozó paktum végrehajtása során elért előrelépéseket, és támogathatja a polgári KBVP 2023 utáni további professzionalizálását, ideértve a missziókban érintett összes szereplő eredményekért való elszámoltathatóságát biztosító intézkedéseket; felhívja a tagállamokat, hogy egy kísérleti projekt révén mihamarabb teszteljék a helyszínen a szakosodott csoportok újonnan bevezetett koncepcióját, eszközként felhasználva ezt

arra, hogy korlátozott időre szakosodott képességeket bocsássonak rendelkezésre és kipótolják a képességek aktuális hiányait, valamint értékeljék az első bevetések tanulságait;

41. kiemeli, hogy jelenleg 10 polgári KBVP-misszió létezik, amelyek az EU szomszédságában – Afrikában és a Közel-Keleten, a Nyugat-Balkánon és Kelet-Európában – működnek, és nagy hozzáadott értéket nyújtanak a béke és biztonság szempontjából;
42. kiemeli, hogy a polgári KBVP területére vonatkozó paktum végrehajtása nem jelentheti a polgári KBVP megerősítésének végső állapotát;
43. megjegyzi azonban, hogy a KBVP-missziók és -műveletek hatékonyságát gyakran akadályozzák tartós strukturális hiányosságok, valamint az, hogy a tagállamok és az uniós intézmények az emberi erőforrások és a megbízatás tekintetében egyaránt egyre inkább vonakodnak megerősíteni ezeket a missziókat, továbbá kéri, hogy találjanak közös európai megoldást e problémák orvoslása érdekében; megállapítja, hogy a KBVP katonai műveletei egyre inkább a fegyveres erők kiképzésére irányulnak (EUTM), és nem bírnak végrehajtási jelleggel, továbbá az EUTM személyi állománya munkájának elismerése mellett megállapítja, hogy a képzéssel kapcsolatos korlátok és a felfegyverzés hiánya miatt elégtelen a kiképzett egységek működése, amelyek nem képesek megfékezni a dzsihádista terrorizmus terjedését és a fegyveres lázadásokat;
44. sajnálatosnak tartja, hogy a döntéshozatali és végrehajtási folyamatok a közös politikai akarattól függően nagyon eltérő ütemben zajlanak; emlékeztet arra, hogy a közelmúltban nagyon kevés katonai művelet kapott végrehajtási jellegű megbízatást amiatt, hogy a döntéshozatali eljárások nem helyettesíthették a hiányzó politikai akaratot, és ezzel összefüggésben kéri, hogy a KBVP meglévő struktúráinak és eljárásainak aktív igénybevétele és ezáltal a missziók gyorsabb, rugalmasabb és koherensebb módon történő telepítése érdekében a tagállamok tanúsítsanak a válságra tekintettel kellő politikai akaratot; kéri az alelnök/főképviselet, hogy az EUSZ 28. cikke szerint tájékoztassa az Európai Parlamentet a nyilvánvalóan új válságkezelési eszközről, a miniküldetések indításáról;
45. hangsúlyozza, hogy az adminisztratív és költségvetési eljárások rugalmatlansága nagyon megnehezíti a helyszínen dolgozó személyzet munkáját;
46. hangsúlyozza, hogy a hatékonyság javítása érdekében rendszeresen értékelni kell a missziókat és műveleteket; felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy olyan mandátumokat, költségvetéseket, valamint szerepvállalási szabályokat és operatív eljárásokat határozzanak meg, amelyek megfelelnek a műveleteknek, és dolgozzanak ki kivonulási stratégiát is; e tekintetben rendszeresebb konzultációkat és információmegosztást szorgalmaz az illetékes parlamenti bizottságokkal a missziók előtt, alatt és után, és felszólítja a bizottságokat, hogy küldetéseiket és küldöttségeiket összpontosítsák a KBVP-missziók és -műveletek működési területeire; ragaszkodik hozzá, hogy az Európai Parlament a nemzeti parlamentekkel együtt kapjon nagyobb szerepet a KBVP tekintetében, hogy garantálni tudja a közös biztonság- és védelempolitikának, valamint annak költségvetésének parlamenti felügyeletét;
47. kiemeli annak fontosságát, hogy közös kiképzéseket és gyakorlatokat szervezzenek és hajtsanak végre az európai fegyveres erők számára, valamint EU–NATO párhuzamos és összehangolt gyakorlatokat szervezzenek, előmozdítva ezzel a szervezeti, eljárási és

technikai interoperabilitást és a katonai mobilitást annak érdekében, hogy a lehető legjobban elő lehessen készíteni a missziókat, biztosítani lehessen az egymást kiegészítő jelleget, el lehessen kerülni a szükségtelen párhuzamosságot, és szembe lehessen nézni a hagyományos és nem hagyományos fenyegetések széles spektrumával; üdvözlí e tekintetben a pályakezdő tisztek cseréjére irányuló európai kezdeményezést (Katonai Erasmus – EMILYO), amelyet az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola működtet, és amelynek célja annak lehetővé tétele a nemzeti katonai oktatási és képzési intézmények számára, hogy feltárják a tudás és a know-how kvantitatív és kvalitatív cseréjének lehetőségeit; üdvözlí annak felismerését, hogy a biztonság nők nélkül nem létezhet, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tárgyalásokban és a missziókban nők is részt vegyenek;

48. hangsúlyozza a fegyveres erők felszereltségének visszatérő hiányosságait azokban az államokban, amelyek támogatását az uniós missziók célozzák, ami gátolja a kiképzési missziók sikerességét; felhívja a figyelmet arra, hogy nehézségekbe ütközik a megfelelő eszközök észszerű időn belüli beszerzése, többek között a nehézkes közbeszerzési eljárások miatt; úgy véli, hogy hosszú távon nem lehet pozitív eredményeket elérni a harmadik országok hadseregei számára nyújtott képzés és tanácsadás terén anélkül, hogy képesek lennének ezeket az erőfeszítéseket hasznos és összehangolt eszközbeszerzési programokkal kiegészíteni; üdvözlí a „Kapacitásépítés a biztonság és a fejlesztés támogatása érdekében” kezdeményezést, amelynek eredményeképpen 2017-ben felülvizsgálták a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközt (IcSP+), lehetővé téve a harmadik országok fegyveres erői számára biztosított képzések és halált nem okozó felszerelések finanszírozását; megjegyzi, hogy eddig három projektet fogadtak el Maliban, a Közép-afrikai Köztársaságban és Burkina Fasóban; hangsúlyozza, hogy a helyi lakosság részéről erőteljes az igény a kiképzés terén nyújtott támogatás és az eszközök biztosítása iránt;
49. sajnálatosnak tartja a katonai missziók indításakor felmerülő haderő-generálási problémákat; hangsúlyozza, hogy az EUTM Szomália nehezen tudja összegyűjteni a szükséges erőket; megjegyzi, hogy a legutóbbi, 2019. június 4-i általános haderő-generálási konferencián a rendelkezésre álló személyzet hiánya miatt felmerült a misszió lehetséges kudarca; megjegyzi, hogy az EU folyamatban lévő katonai műveletei átlagosan csak mintegy tíz tagállamot érintenek; hangsúlyozza, hogy a helyszíni személyzet szakértelme, professzionalizmusa és elkötelezettsége a misszió sikerének kulcsfontosságú elemei; felhívja a tagállamokat, hogy határozottabban kötelezzék el magukat a missziókra küldött személyzet szakmai színvonalát illetően, valamint növeljék a kiküldetésekhez rendelt álláshelyek betöltöttségi arányát;
50. felkéri a Tanácsot, hogy fejtse ki, miért folytat bizonyos missziókat annak ellenére, hogy azok már elérték korlátozott katonai vagy polgári céljukat; úgy véli, hogy valamennyi létező missziót ki kell értékelní annak megállapítása érdekében, hogy melyeket célszerű továbbra is fenntartani; úgy véli, hogy az EU-nak a legnagyobb hozzáadott értékkel rendelkező missziókra kell összpontosítania erőfeszítéseit; támogatja olyan objektív kritériumok kidolgozását és tiszteletben tartását, amelyek lehetővé teszik valamely misszió hozzáadott értékének mérését és a folytatásáról való döntést;
51. tudomásul veszi a 2019. szeptember 26-i határozatot, amellyel hat hónappal, 2020. március 31-ig meghosszabbították az Európai Unió Földközi-tengeren folytatott katonai

műveletét (EUNAVFOR MED Sophia művelet); rendkívül sajnálatosnak tartja a haditengerészeti jelenlét további felfüggesztését; hangsúlyozza, hogy sürgősen megállapodásra kell jutni a tagállamok között, és felszólít a haditengerészeti egységek újbóli alkalmazására és a megbízatás teljes körű végrehajtására;

52. úgy véli, hogy a KBVP-missziók és -műveletek finanszírozásának kérdése alapvető fontosságú e politika fenntarthatósága szempontjából; kiemeli az Athéné mechanizmus azzal a céllal történő felülvizsgálatának fontosságát, hogy a katonai KBVP-műveletek és -missziók finanszírozási mechanizmusa eredményesebbé váljon; támogatja ezzel összefüggésben az alelnök/főképviselő azon – a Bizottság által támogatott – javaslatát, hogy hozzanak létre egy Európai Békekeretet, amely részben finanszírozná az EU védelmi tevékenységeihez fűződő költségeket, például a KBVP katonai műveleteinek közös költségeit vagy és a partnerek katonai kapacitásainak megerősítéséhez kapcsolódó költségeket; reméli, hogy a tagállamok gyorsan megállapodásra jutnak majd ezen eszköz létrehozása érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU költségvetési szabályai rugalmasabbá váljanak, hogy ezáltal az Unió jobban tudjon reagálni a válságokra, és végre tudja hajtani a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseit; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fontolják meg egy olyan rugalmas mechanizmus kialakítását, amely segítséget nyújt a KBVP-missziókban részt venni kívánó tagállamoknak a költségek viselésében, ezáltal megkönnyítve a misszió indítására vagy megerősítésére vonatkozó döntésük meghozatalát; megjegyzi, hogy ez az eszköz teljes mértékben összhangban állna az EU stratégiai autonómiájára vonatkozó célkitűzésekkel az operatív területen;
53. felszólítja az alelnök/főképviselőt, hogy rendszeresen folytasson konzultációt az Európai Parlamenttel a közös biztonság- és védelempolitika valamennyi aspektusáról és alapvető fontosságú döntéseiről; úgy véli ezzel kapcsolatban, hogy a KBVP-missziók stratégiai tervezéséről, megbízatásuk módosításáról és a missziók lehetséges befejezéséről előbb a Parlamenttel kellene konzultációt folytatni;
54. támogatja a Katonai Tervezési és Végrehajtási Szolgálat (MPCC) létrehozását a végrehajtási jellegű missziók számára, ami lehetővé tenné a KBVP valamennyi katonai műveletének lebonyolítását; szorgalmazza a Katonai Tervezési és Végrehajtási Szolgálat és a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálat közötti együttműködés megerősítését; felveti azt a problémát, hogy a Katonai Tervezési és Végrehajtási Szolgálat teljes hatékonyságának eléréséhez megfelelő személyzetet és eszközöket kell annak rendelkezésére bocsátani; felhívja az EKSZ-t, hogy a Katonai Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot, amely jelenleg egy virtuális, egyszerre több feladatkört ellátó álláshelyekkel működő szervezet, alakítsa át egy szilárd katonai egységgé, amely az EUSZ 43. cikkének (1) bekezdésében előírányzott katonai műveletek teljes spektrumát képes tervezni és irányítani;
55. megállapítja az uniós harccsoportok projektjének kudarcát, amelyeket 2007-es létrehozásuk óta eddig még soha nem vetettek be és csupán az európai fegyveres erők átalakítására szolgáló eszközként használtak, elsősorban a tagállamok vonakodása, illetve végrehajtásuk és finanszírozásuk összetettsége miatt, ami ellentétes a gyorsaság és a hatékonyság kezdeti célkitűzésével; úgy véli, hogy az uniós harccsoport-rendszert át kell alakítani, politikailag tovább kell fejleszteni, és elegendő finanszírozással kell ellátni ahhoz, hogy működőképpé, használhatóvá, gyorsá és hatékonyá váljon; kéri a harccsoportprojekt múltban levont tanulságok alapján történő ártértékelését és újraindítását;

56. emlékeztet, hogy a kölcsönös segítségnyújtási klauzula (az EUSZ 42. cikk (7) bekezdés), amelyre eddig egyszer hivatkoztak az egyik tagállam területén elkövetett fegyveres támadásra adott válaszként, a terrorizmus elleni közös küzdelem terén a tagállamok közötti szolidaritásra utal; megjegyzi azonban, hogy sem a cikk aktiválásának feltételeit, sem pedig a segítségnyújtás módját soha nem határozták meg egyértelműen; pontos iránymutatásokat kér annak érdekében, hogy jól meghatározott keret álljon rendelkezésre ezen eszköz jövőbeli aktiválásához és operatívabb végrehajtásához, hogy alaposabban meg lehessen vitatni az e jogi záradék alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatokat, és közös erőfeszítéseket lehessen tenni hatályának tisztázása érdekében;
57. emlékeztet, hogy a szolidaritási klauzula (az EUMSZ 222. cikke) arra is lehetőséget biztosít az Unió és a tagállamok számára, hogy segítséget nyújtsanak egy terrortámadás, illetve természeti vagy ember okozta katasztrófa által sújtott tagállamnak; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió 2013-as kiberbiztonsági stratégiája szerint egy „különösen súlyos kiberincidens[nek] vagy támadás[nak] [...] elegendő alapul kell szolgálnia ahhoz, hogy egy tagállam az EU szolidaritási klauzulájára [az EUMSZ 222. cikke] hivatkozzon”; emlékeztet továbbá arra, hogy a szolidaritási klauzula Unió által történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályokról szóló, 2014/415/EU tanácsi határozat kimondja, hogy a szolidaritási klauzula felszólítja az Uniót, hogy mozgósítson minden rendelkezésére álló eszközt, beleértve a KBVP keretében kialakított struktúrákat is; felhívja a tagállamokat, hogy a jövőben vegyék fontolóra a szolidaritási klauzula alkalmazását;
58. meggyőződése, hogy a KBVP-missziók és -műveletek végrehajtását rugalmas eszközöknek kell kísérniük annak érdekében, hogy az EU és tagállamai könnyebben el tudják kötelezni magukat az európai stratégiai autonómia biztosítása mellett az európai kontinens stabilitása érdekében; ennek kapcsán hangsúlyozza a moduláris, többcélú és valóban működőképes irányítási struktúrák, például az Európai Hadtest, az Eurocorps hatékonyságát; megjegyzi, hogy sikeresen bővült és diverzifikálódott ennek a törzsnek a tevékenysége: 2015 és 2018 között az Európai Hadtestet négy alkalommal vetették be az EU mali és közép-afrikai köztársasági (EUTM Mali és EUTM RCA) kiképzési missziói keretében; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy kövessék e rugalmas és operatív együttműködés példáját, amely már bizonyította hasznosságát és hatékonyságát;
59. elvárja, hogy az EU hatékonyan használja fel a KKBP és a KBVP valamennyi meglévő politikai eszközt a diplomácia, az együttműködés, a fejlesztés, a humanitárius segítségnyújtás, a konfliktuskezelés és a békefenntartás területén; emlékeztet, hogy a KBVP katonai és polgári eszközei semmilyen körülmények között nem jelenthetik az egyetlen megoldást a biztonsági kérdésekre, és hogy mindig „integrált megközelítést” kell alkalmazni; úgy véli, hogy kizárólag ezen eszközök „integrált megközelítés” alapján történő felhasználása biztosítja a szükséges rugalmasságot a legambiciózusabb biztonsági célkitűzések hatékony eléréséhez;
60. emlékeztet arra, hogy a konfliktusrendezés nagyobb sikerrel jár, ha a folyamat során végig tiszteletben tartják a nemek paritását és egyenlőségét; kéri a nők ilyen missziókban való részvételének és az általuk betöltött vezető beosztások számának a növelését, valamint a nemi szempontok módszeresebb általános érvényesítését a KBVP-missziókban, továbbá a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. sz. ENSZ BT-

határozat végrehajtásához való aktív hozzájárulást; felhívja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy kezdeményezzenek ambiciózus lépéseket, hogy a KBVP-missziók és -műveletek valamennyi szintjén növeljék a nemzetközi szakértők körében a nők képviseletét, esetleg egy külön cselekvési terv vagy a nőknek szóló célzott ösztönzők és karriertervezés, vagy a toborzás során jobb képviseletet biztosító mechanizmusok révén;

61. felhívja az alelnököt/főképviseletet, hogy egyeztessen rendszeresen a Parlamenttel a KBVP végrehajtásához kapcsolódó sürgős ügyekről; meggyőződése, hogy az alelnöknek/főképviseletnek vagy valamely, a KBVP irányítási struktúrái felett közvetlen felügyelettel rendelkező és az aktuális polgári és katonai műveletek tervezésében, végrehajtásában és értékelésében részt vevő megfelelő EKSZ-tisztviselőnek azonnal tájékoztatnia kellene a Parlamentet az ilyen műveletek struktúrájában beálló fontos változásokról, különösen ami ezek általános jellegét, mandátumát, hosszát vagy idő előtti megszüntetését illeti;
62. hangsúlyozza, hogy a nők egyre nagyobb és nélkülözhetetlen szerepet játszanak a békefenntartó missziókban és a biztonság- és védelempolitikában, és felszólítja az alelnököt/főképviseletet, hogy folytasson párbeszédet a Parlamenttel az alkalmazandó eszközökről és fellépésekről;
63. hangsúlyozza, hogy tovább kell fejleszteni a KBVP parlamentáris és demokratikus jellegét és dimenzióját; meggyőződése, hogy az eredményes KBVP-nek, amely igazodik a 21. század biztonsági kihívásaihoz, nemzeti és uniós szinten egyaránt erős parlamenti ellenőrzési és átláthatósági normáknak kell megfelelnie; az a véleménye, hogy a KBVP parlamenti dimenziójának erősítése megfelel az uniós polgárok biztonság, béke, valamint a tagállamok közötti nagyobb mértékű, biztonsággal és védelemmel kapcsolatos együttműködés iránti igényének;

Kapacitások és ipar

64. hangsúlyozza, hogy az európai stratégiai autonómia elérése mindenképpen a tagállamok védelmi kapacitásai és költségvetése növelésének, valamint az európai védelmi technológiai és ipari bázis megerősítésének függvénye;
65. megjegyzi, hogy a védelmi iparágaknak és az úripari ágazatoknak példa nélküli globális versennyel és hatalmas technológiai kihívásokkal kell szembenéznük a csúcstechnológiák megjelenésével (robotika, mesterséges intelligencia, kibertechnológia stb.);
66. üdvözli a fegyveres erőkre szánt védelmi költségvetések trendjének megfordulását; ezzel összefüggésben arra kéri a tagállamokat, hogy a megnövekedett kiadásokat értelmesen fektessék be az együttműködési programokba; úgy véli, hogy uniós szinten támogatni és ösztönözni kell azt; ösztönzi a tagállamokat, hogy védelmi kiadásaikat növeljék a GDP 2%-ára;
67. üdvözli az uniós intézmények és a tagállamok által az „EU globális stratégiájának” közzétételét követően a közelmúltban annak érdekében tett erőfeszítéseket, hogy a közös biztonság- és védelempolitika meglévő eszközeit új életre keltsék, és maradéktalanul végrehajtsák a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseit; hangsúlyozza, hogy ezeket az ígéretes törekvéseket most meg kell erősíteni, és konkrét intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy azok hatékonyan hozzájáruljanak az európai kontinens és közvetlen szomszédsága biztonságához;

68. elégedetten veszi tudomásul a Bizottság arra irányuló 2018. május 2-i javaslatát, hogy a következő többéves pénzügyi keretben hozzanak létre egy védelmi együttműködésre szánt 13 milliárd eurós költségvetési sort, amely az együttműködésben megvalósítandó kutatást és a képességfejlesztést támogatja a védelem területén; megjegyzi, hogy a tagállamoknak a következő többéves pénzügyi keretben egyhangúlag egyet kell érteniük a javaslattal, amely a Bizottság korábban példa nélküli elkötelezettségét tükrözi, és azt utána az Európai Parlamentnek is jóvá kell hagynia;
69. üdvözli a Bizottság 2017. júniusi javaslatát az Európai Védelmi Alap (EVA) létrehozásáról, amely összehangolná, kiegészítené és bővítené a nemzeti védelmi beruházásokat, az ultramodern és interoperábilis védelmi technológiák és felszerelések kifejlesztése érdekében erősítené a tagállamok közötti együttműködést és támogatná az innovatív és versenyképes védelmi ipart az Unióban, beleértve a határokon átnyúló kkv-kat is; megjegyzi, hogy ez az első olyan kezdeményezés, amelynek esetében közösségi forrásokat közös kooperatív uniós védelmi projektek közvetlen támogatására használnak; elismeri, hogy ez jelentős előrelépés az európai védelem terén mind politikai, mind ipari szempontból; megjegyzi, hogy az Európai Védelmi Alap hozzájárulhatna olyan strukturális projektekre irányuló kutatások és fejlesztések finanszírozásához, mint a jövőbeli európai légiharcrendszer, tankok és nagy teherbírású repülőgépek vagy az európai rakétavédelem, valamint olyan kis és közepes projektek, amelyek innovatív, jövőorientált megoldásokat hoznak létre a védelem számára; üdvözli az előkészítő fellépésre vonatkozó 2019. évi munkaprogramot, amely a védelem területén 25 millió eurót fordít majd az elektromágneses spektrum dominanciájával és a jövőbeni forradalmi védelmi technológiákkal kapcsolatos kutatásra, amely két kulcsfontosságú terület Európa hosszú távú technológiai függetlenségének megőrzéséhez; üdvözli továbbá, hogy a Bizottság 2019 márciusában elfogadta az első európai védelmi ipari fejlesztési programot (EDIDP), amely a 2019–2020-as időszakban 500 millió eurós társfinanszírozást irányoz elő a védelmi kapacitások közös fejlesztésére, valamint hogy kilenc pályázati felhívást tett közzé 2019-re vonatkozóan, többek között az Eurodrónnal kapcsolatos, amely kulcsfontosságú Európa stratégiai autonómiája szempontjából; hangsúlyozza, hogy 2020-ban tizenkét további pályázati felhívás következik majd, amelyek minden területen (levegő, szárazföld, tenger, kibertér és űr) a prioritást élvező témákra vonatkoznak; tudomásul veszi a tagállamok által ma hozott beszerzési döntések és az EVA keretében folyó ipari és technológiai együttműködési lehetőségek közötti kapcsolatot;
70. üdvözli egy állandó strukturált együttműködés tényleges kialakítását, mert az fontos lépést jelent a tagállamok szorosabb együttműködése felé a biztonság és a védelem terén; hangsúlyozza, hogy ez a rendelkezés, amelyet a 2009. évi Lisszaboni Szerződés vezetett be (az EUSZ 46. cikke), jogilag kötelező erejű, és ambiciózus kötelezettségvállalásokat tartalmaz, amelyek lehetővé teszik, hogy igény esetén egyes európai országok gyorsabban haladhassanak a közös védelmi projektek megvalósítása terén; elismeri az állandó strukturált együttműködés szerepét az európai kereslet strukturálásában; megjegyzi, hogy az európai védelmi ipari fejlesztési programban (EDIDP) támogatható projektek jelentős része állandó strukturált együttműködés keretében került kidolgozásra, és így magasabb támogatási rátákban is részesülhetnek; támogatja az állandó strukturált együttműködés keretében megvalósuló projektek és az EVA közötti teljes koherenciát;
71. rámutat, az európai államok védelmi képességeinek erősítése és az ezzel a területtel

kapcsolatos védelmi kiadásai optimalizálása érdekében feltétlenül össze kell hangolni az állandó strukturált együttműködést, a 2017-ben megkezdett koordinált éves védelmi szemlélt (CARD) és az EVA-t; ismételten bírálja, hogy eddig nem került sor az intézkedések védelmi politikai megfontolásokból történő stratégiai levezetésére; ezzel összefüggésben arra kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az Európai Parlamenttel közösen intézményközi megállapodás formájában dolgozzanak ki egy biztonsággal és védelemmel kapcsolatos fehér könyvet és egy, a 2021–2027-es időszakra vonatkozó védelmi ipari stratégiai dokumentumot; hangsúlyozza, hogy az új projekteknek a kapacitásfejlesztési terv részét kell képezniük, ami lehetővé fogja tenni a tagállamok közötti együttműködés erősítését a kapacitáshiányok megszüntetése érdekében, az Európai Védelmi Ügynökség keretén belül; úgy véli, hogy a koordinált éves védelmi szemlének hatékonyan hozzá kell járulnia a nemzeti fegyveres erők beruházásainak és kapacitásainak harmonizálásához és komplementaritásához, ezáltal garantálva az EU stratégiai és operatív autonómiáját, valamint lehetővé téve a tagállamok számára, hogy hatékonyabban ruházzanak be a védelembe;

72. üdvözlí, hogy teljes a koordináció az Európai Védelmi Ügynökség által kidolgozott kapacitásfejlesztési terv és a végrehajtott kapacitástervezés között, ami jól mutatja, hogy a NATO-tag uniós tagállamok haderői között nagy fokú az interoperabilitás;
73. hangsúlyozza a katonai mobilitás fontosságát; üdvözlí a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a következő többéves pénzügyi keretben 6,5 milliárd EUR-t juttatna katonai mobilitási projekteknek; hangsúlyozza, hogy a katonai mobilitás fejlesztése az Európai Uniónak és a NATO-nak egyaránt érdeke; üdvözlí, hogy ez a terv az állandó strukturált együttműködés részét képezi; hangsúlyozza, hogy a katonai mobilitás előtt két kihívás áll, az eljárások racionalizálása és az infrastruktúra bővítése; emlékeztet arra, hogy az uniós tagállamok kollektív biztonsága és védelme, valamint a külföldi válságokba való beavatkozási képességük alapvetően attól függ, hogy mennyire képesek egymás területén és az Unió határain kívül szabadon és gyorsan mozgatni a szövetséges csapatokat és a válságkezelő civil személyzetet, valamint az anyagokat és felszereléseket; hangsúlyozza, hogy a katonai mobilitás olyan stratégiai eszköz, amely lehetővé teszi az EU számára, hogy hatékonyan érvényesítse biztonsági és védelmi érdekeit, kiegészítve más szervezetek, például a NATO tevékenységeit;
74. kérdéseket vet fel az állandó strukturált együttműködés 34 projektjének lassú megkezdése és egy 13 projektből álló harmadik hullám elindítása kapcsán, hiszen jelenleg még egy projekt sem indult el, és rámutat arra, hogy konkrét határidőket kell előírni a projektek teljesítésére, továbbá világosabb áttekintést kell adni arról, hogy a végtermékek mivel járnak együtt; megjegyzi, hogy 2019-ben csak négy projekt éri el kezdeti működési kapacitását; rámutat néhány projekt ambíciójának és nagyságrendjének korlátozottságára, ami nem teszi lehetővé a legalapvetőbb kapacitáshiányok orvoslását sem, különösen az első hullámhoz tartozó projektek esetében, amelyek elsősorban a lehető legtöbb tagállamot érintő kapacitásfejlesztési projektek; kéri az alelnököt/főképviselet, hogy haladéktalanul tájékoztassa a Parlamentet arról, hogy mely PESCO-projekteket milyen indokkal kell idő előtt lezárni; megjegyzi, hogy az állandó strukturált együttműködés keretében folytatott projektekben való kívánatos részvétel nem veszélyeztetheti a részt vevő tagállamok magas szintű ambícióit; úgy véli, hogy harmadik országok és a harmadik országbeli szervezetek PESCO-ban való részvételét az elejétől kezdve nagyon szigorú feltételekhez, valamint megalapozott és tényleges viszonyossághoz kell kötni; ezzel összefüggésben rámutat az Európai Parlamentnek az Európai Unió Bírósága által a C-658/11. sz. ügyben hozott ítéletből fakadó jogaira; felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak be stratégiai európai

dimenzióval rendelkező projekteket, közvetlenül reagálva az európai fegyveres erők operatív fellépésre vonatkozó igényeire, erősítve ezzel az európai védelmi technológiai és ipari bázist (EDTIB);

75. felhívja a Tanácsot, hogy az Európai Védelmi Alapról szóló új rendelet 5. cikkével kapcsolatban a Parlament álláspontját fogadja el; hangsúlyozza, hogy az EVA-t haladéktalanul véglegesíteni kell; emlékeztet, hogy ezt az eszközt véglegesen még nem hagyták jóvá, csak egy részleges politikai megállapodás született 2019 áprilisában; hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani az Európai Parlament álláspontját az alap összegéről, a harmadik országok számára történő megnyitásáról, valamint a kutatás eredményeinek védelme érdekében a biztonsághoz és a védelemhez kapcsolódó megfelelő szellemi tulajdonjogi politika létrehozásáról; felkéri a Bizottságot, hogy a harmadik országok részvételét kösse a védelmi eszközök piacának kölcsönös megnyitásához; e tekintetben emlékeztet a védelmi célú kutatás rendkívül érzékeny és stratégiai jellegére, mind az ipari versenyképesség, mind az EU stratégiai autonómiája tekintetében; felhív az EDIDP, a kísérleti projekt és a védelmi célú kutatásra irányuló előkészítő intézkedés végrehajtásából levont kezdeti tanulságok figyelembevételére, különös tekintettel a támogatható szervezetekkel kapcsolatos eltérések vonatkozásában; felszólítja a tagállamokat, hogy a védelmi ipar végső ügyfeleiként mindig teljes körűen vegyenek részt a döntéshozatali eljárásban annak biztosítása érdekében, hogy a programok eleget tegyenek a KBVP és a tagállamok stratégiai szükségleteinek; úgy véli, hogy az Európai Védelmi Alap sikere azon múlik, hogy képes lesz-e integrálni a részt vevő államok védelmi sajátosságait, bevethető védelmi eszközöket támogatni és garantálni a megfelelő költségvetési forrásokat, elkerülve ugyanakkor az ipari készségek közötti átfedéseket, a nemzeti védelmi beruházások csökkenését és az együttműködés túl bonyolulttá válását, amelynek egyébként a közös uniós fegyverzet és katonai felszerelések szabványosításán és interoperabilitásán kell alapulnia; úgy véli, hogy teljes mértékben összhangban áll a stratégiai autonómiára irányuló európai törekvéssel, és nem ellentétes az EU és tagállamai biztonsági és védelmi érdekeivel az európai védelmi ipar oly módon történő fejlesztése, hogy szabályozzák a harmadik felek által ellenőrzött szervezetek hozzáférését az alap által finanszírozott projektekhez;
76. elvárja, hogy a harmadik felek állandó strukturált együttműködés keretében folytatott projekteken való részvételére vonatkozó döntések semmilyen körülmények között ne sértsék az EFA-ról és az EDIDP-ről szóló tárgyalásokon megállapított feltételeket, mivel e programok finanszírozása az európai hozzáadott értéket hangsúlyozza;
77. hangsúlyozza az úragazat stratégiai dimenzióját Európa számára, úgy véli, hogy egy nagyratörő űrpolitika hatékonyan hozzájárulhat a KBVP javításához, továbbá hangsúlyozza, hogy az európai stratégiai autonómia biztosítására alkalmas polgári és katonai technológiák kifejlesztése terén előrelépést kell elérni; üdvözli az uniós űrprogram és az űrprogrammal foglalkozó uniós ügynökség létrehozására vonatkozó bizottsági rendeletre irányuló javaslat beillesztését a következő többéves pénzügyi keretbe az EU világűrbeli vezető szerepének előmozdítása céljából; megismétli a program 16,9 milliárd euróval történő finanszírozására irányuló javaslatát; üdvözli az Európai Unió műholdalapú szolgáltatásai (Galileo, Copernicus, EGNOS) terén elért haladást; hangsúlyozza, hogy döntéshozatali és műveleti autonómiája érdekében az EU-nak a műholdas képalkotás, az információgyűjtés, a kommunikáció és a világűr megfigyelése terén megfelelő műholdas eszközökkel kell rendelkeznie; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU saját hozzáféréssel rendelkezzen a világűrhez; úgy véli,

hogy a világűrbe telepített szolgáltatásoknak teljes mértékben működőképessé kell válniuk a KBVP-missziók és a nagy felbontású műholdas képekkel végzett műveletek támogatása érdekében; hangsúlyozza, hogy az Európai Fejlesztési Alapon keresztül olyan űripari projekteket kell finanszírozni, ahol az EU valódi hozzáadott értékkel rendelkezhet;

78. hangsúlyozza, hogy a műholdas összeköttetések alapvető fontosságúak a védelemhez, a biztonsághoz, a humanitárius segítségnyújtáshoz, a sürgős beavatkozásokhoz és a diplomáciai összeköttetésekhez, és a civil missziók és katonai műveletek egyik kulcselemének minősülnek; üdvözli az új állami műholdas kommunikációs kezdeményezést (GOVSATCOM), amely jelentősen hozzá fog járulni az Unió stratégiai autonómiájának megerősítéséhez azáltal, hogy garantált hozzáférést biztosít a tagállamok számára a biztonságos műholdas távközléshez;
79. szorgalmazza, hogy sürgősen elemezzék az Európai Unió Műholdközpontja térinformatikai képességeinek lehetséges polgári felhasználásait; úgy véli, hogy az EU műholdas képességeit a biztonságon túl arra kell használni, hogy támogassák az EU és a tagállamok ellenőrzési tevékenységeit a migráció nyomon követése, a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás, a természeti erőforrások felkutatása, a határok biztonsága és a jéghegyek állapotának figyelése terén és még sok más területen;
80. hangsúlyozza az űrinfrastruktúrák interferenciákkal vagy támadásokkal vagy egy sor egyéb fenyegetéssel szembeni sebezhetőségét, ideértve az űrhulladékokkal és más műholdakkal való ütközéseket is; ismételten hangsúlyozza a kulcsfontosságú infrastruktúra és kommunikáció biztosításának, valamint az ellenállóképes technológiák kifejlesztésének fontosságát; úgy véli, hogy meg kell erősíteni a kapacitásokat a világűrrel kapcsolatban megjelenő fenyegetések kezelése terén, és üdvözli a Bizottság által az űrprogram keretében tett javaslatot, amely az űrmegfigyelést és a Föld körüli pályán haladó objektumok nyomon követését (SST) végző jelenlegi szolgálatok megerősítésére irányul;
81. hangsúlyozza, hogy napjainkban egyre több hatalom rendelkezik katonai kapacitásokkal az űrben; emlékeztet a világűr felfegyverzése tilalmának a nemzetközi jogban lefektetett elvére; megállapítja ugyanakkor, hogy egyes hatalmak szakítottak ezzel a nézettel és egy teljes mértékben felfegyverzett űrhadsereg létrehozására irányuló törvényjavaslatot nyújtottak be, a világűr fegyveres konfliktusok közegeként határozva meg; úgy véli, hogy az EU-nak el kell ítélnie a világűr felfegyverzésének tendenciáját, csakúgy, mint az ellenfél üreszközeire történő súlyos csapás mérésére tervezett elrettentő eszközök alkalmazását, mivel az ilyen fejlemények instabil stratégiai helyzethez vezetnek;
82. úgy véli, hogy az Európai Bizottság jövőbeli védelmi és űripari főigazgatóságának elemeznie kellene az európai űrprogramok és a 2016. novemberi európai védelmi cselekvési terv közötti szinergiákat, hogy biztosítsa e stratégiai terület általános koherenciáját;
83. meggyőződése, hogy az Uniónak alapvető érdeke egy olyan biztonságos és nyílt tengeri környezet megteremtése, amely lehetővé teszi az áruk és személyek szabad áthaladását; hangsúlyozza, hogy a hajózás szabadsága alapvető fontosságú, és azt nem szabad veszélyeztetni; megjegyzi, hogy a stratégiai eszközök, a kritikus infrastruktúrák és kapacitások legnagyobb része tagállami ellenőrzés alatt áll, ezért az európai biztonság szempontjából rendkívül fontos, hogy azok hajlandóak legyenek az együttműködés megerősítésére; megerősíti az EU-nak a globális tengeri védelem biztosítása terén

betöltött szerepét, és hangsúlyozza a releváns katonai és civil képességek felépítésének fontosságát; üdvözli e tekintetben az Európai Unió tengerhajózási biztonsági stratégiájához kapcsolódó átdolgozott cselekvési terv 2018 júniusi elfogadását;

84. úgy véli, hogy az EU és tagállamai korábban soha nem tapasztalt fenyegetéssel néznek szembe a kibertámadások, valamint a kiberbűnözés és terrorizmus formájában, állami és nem állami szereplők részéről is; hangsúlyozza, hogy a kiberc incidenseknek nagyon gyakran van határokon átnyúló eleme, és ezért egynél több uniós tagállamot érintenek; úgy véli, hogy a kibertámadások jellegüknél fogva olyan fenyegetést jelentenek, amely uniós szintű választ tesz szükségessé, beleértve a közös elemzési támogatási képességeket; bátorítja a tagállamokat, hogy egy másik tagállamot ért kibertámadás esetén nyújtsanak kölcsönösen segítséget egymásnak;
85. létfontosságúnak tartja, hogy az EU és a NATO ne csak folytassa, hanem fokozza is a hírszerzési értesülések megosztását a kibertámadások hivatalos azonosításának, majd annak lehetővé tétele érdekében, hogy korlátozó szankciókat szabjanak ki azokra, akik azok elkövetéséért felelősek; szükségesnek tartja az EU és a NATO közötti együttműködés folytatását a kiberbiztonság és -védelem terén kibergyakorlatokon és közös képzéseken való részvétel révén;
86. kéri, hogy biztosítsanak állandó finanszírozást az EKSZ stratégiai kommunikációs részlege számára, jelentős összegeket juttatva a keleti stratégiai kommunikációval foglalkozó részlegnek;
87. sürgeti az EKSZ-t és a Tanácsot, hogy fokozzák a kiberbiztonság javítására irányuló erőfeszítéseiket, különösen a KBVP-missziókkal összefüggésben, többek között a KBVP-t érő fenyegetések enyhítése érdekében hozott uniós és tagállami szintű intézkedések útján, például a következők révén: az ellenálló képesség növelése oktatás, képzés és gyakorlatok segítségével, valamint az uniós kibervédelmi oktatás és képzés rendszerének észszerűsítése;
88. üdvözli az erőfeszítéseket az EU hibrid fenyegetések kezelésére vonatkozó képességének megerősítésére, amelyek kétértelmű magatartások, közvetlen és közvetett nyomásgyakorlás, valamint katonai és nem katonai képességek együttes alkalmazásának kombinációját jelentik, és az EU belső és külső biztonsági kihívásai közötti kontinuumba illeszkednek; tudomásul veszi a kölcsönös segítségnyújtási záradék alkalmazása lehetőségének felvetését hibrid fenyegetések esetén annak érdekében, hogy az EU hatékony közös választ tudjon adni;
89. elismeri a kibernetikai és automatizált intelligenciával kapcsolatos képességek egyre növekvő fontosságát; hangsúlyozza, hogy ezek fenyegetést jelentenek a tagállamok és az uniós intézmények számára; sürgeti az összes uniós intézményt és tagállamot, hogy folytassák a kiber- és automatizált technológiáik fejlesztését; továbbá ösztönzi az együttműködést ezeknek a technológiai fejlesztéseknek a területén;
90. elismeri, hogy az európai védelem területén egyre jelentősebb szerepet tölt be a mesterséges intelligencia; felhívja a figyelmet számos mesterséges intelligencián alapuló katonai alkalmazásra, amelyek lehetővé teszik a működési környezet kezelését és stimulálását, a döntéshozatal támogatását, a fenyegetések felderítését és az összegyűjtött hírszerzési adatok feldolgozását; hangsúlyozza, hogy az európai stratégiai autonómia biztosításához a kapacitások és a műveletek terén elengedhetetlen a

mesterséges intelligencia fejlesztése a védelem területén; felhívja az EU-t, hogy a meglévő eszközök (Európai Védelmi Alap, Európai Innovációs Tanács, jövőbeli Horizont Európa, Digitális Európa program) révén ne csak fenntartsa, hanem fokozza is a beruházásokat e területen, és különösen a forradalmi technológiák vonatkozásában; felhívja az EU-t, hogy aktívan vegyen részt az élet kioltására alkalmas teljesen autonóm fegyverrendszerek globális szabályozásában;

91. megjegyzi, hogy a fegyverrendszerekben felhasznált, kialakulóban lévő technológiákat, köztük a mesterséges intelligenciát a felelős innováció elveivel és az etikai alapelvekkel, mint például az elszámoltathatóság elvével és a nemzetközi joggal összhangban kell fejleszteni és alkalmazni; hangsúlyozza, hogy a teljesen autonóm fegyverrendszerek rendkívül vitatott koncepcióját figyelembe véve az EU-nak fel kell tárnia a mesterséges intelligencia lehetőségeit, ugyanakkor garantálnia kell az emberi jogok és a nemzetközi jog teljes körű tiszteletben tartását;
92. megjegyzi, hogy az Europol által az uniós terrorizmus helyzetéről és tendenciáiról 2019-ben készített jelentés szerint 2018-ban a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris fegyverekkel kapcsolatos terrorista propaganda, útmutatók és fenyegetések általános növekedését figyelték meg, továbbá megállapították, hogy kevesebb akadálya van a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris fegyverek használatával kapcsolatos ismeretek megszerzésének; hangsúlyozza, hogy e tekintetben növelni kell a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris biztonságot Európában;
93. elismeri, hogy az új képességek új lehetőségeket nyitnak meg a műveleti egységek előtt, hogy együttműködjenek a mindent átható digitális térben, és közel valós idejű védelmet biztosítsanak, különösen amikor az 5G-t más innovációkkal kombinálják, mint amilyen a védelmi felhő és a hiperszónikus védelmi rendszerek;
94. hangsúlyozza, hogy mivel a vegyi fegyverek terjedése és használata súlyos fenyegetést jelent a nemzetközi békére és biztonságra, az EU-nak politikailag és pénzügyileg is továbbra is határozottan és következetesen támogatnia kell a Vegyifegyver-tilalmi Szervezetet (OPCW) megbízatásának végrehajtásában, úgy politikailag, mint pénzügyileg, és az EU-nak fokoznia kell ellenálló képességét a hibrid, valamint a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris fenyegetésekkel szemben;
95. elismeri, hogy a kapacitások területén való együttműködés még túl korai szakaszban van ahhoz, hogy az Unió és tagállamai hasznot tudnának húzni az intenzív és mély együttműködés konkrét eredményeiből; meggyőződése, hogy az európai célkitűzések operatív végrehajtása hosszú távú folyamat, és a tagállamok folyamatos politikai akaratán alapul; hangsúlyozza, hogy rugalmas és moduláris eszközök révén flexibilis együttműködésre van szükség, amely elősegíti a stratégiai kultúrák közelítését és a kapacitásokkal rendelkező önkéntes partnerek közötti interoperabilitást; ösztönzi a spontán együttműködéseket és az olyan kölcsönös mechanizmusokat, mint az EATC (Európai Légiszállítási Parancsnokság), amely hatékonynak bizonyult, és támogatja annak kiterjesztését más területekre (helikopterek, orvosi támogatás);
96. hangsúlyozza, hogy szükség van a nemek közötti egyenlőség szempontjainak alkalmazására az uniós KBVP-műveletek során, figyelemmel a nők háborúban, a konfliktus utáni stabilizációban és a béketeremtésben betöltött szerepére; hangsúlyozza, hogy a nemi alapú erőszakkal mint a konfliktus sújtotta területeken zajló háborúk eszközével foglalkozni kell; kiemeli, hogy a nőket a férfiaknál hátrányosabban érinti a háború; kéri az EU-t és nemzetközi partnereit, hogy aktívan vonják be a nőket a

béketeremtésbe és a stabilizációba, valamint hogy foglalkozzanak a nők sajátos biztonsági szükségleteivel;

97. megjegyzi az úrbiztonság és a műholdak egyre növekvő fontosságát; hangsúlyozza az Európai Unió Műholdközpontjának fontosságát, és kéri az ügynökséget, hogy készítsen elemzést és jelentést az EU és a tagállamok műholdjainak biztonságáról és/vagy űrszeméttel, kibertámadásokkal és közvetlen rakétatámadásokkal szembeni sérülékenységről;

Védelmi együttműködés és KBVP-partnerségek

98. hangsúlyozza, hogy az európai stratégiai autonómia azon múlik, hogy az európaiak önállóan, vagy inkább intézményi együttműködés (NATO, ENSZ) révén képesek legyenek érdekeik megvédésére;
99. úgy véli, hogy a multilateralizmus a biztonság és védelem döntő fontosságú értéke, és hangsúlyozza, hogy az EU csak akkor jelenik meg hatékony és hiteles biztonsági szereplőként, ha fellépései az EU értékeit osztó országokkal és szervezetekkel való tartós együttműködésen és stratégiai partnerségeken alapulnak; üdvözli a KBVP-partnerek hozzájárulását az uniós missziókhöz és műveletekhez;
100. hangsúlyozza, hogy a partnerségek és az együttműködés az uniós értékeket valló országokkal és szervezetekkel hatékonyabb KBVP-t eredményez; üdvözli a KBVP-partnerek hozzájárulását a folyamatban levő uniós missziókhöz és műveletekhez, melyek hozzájárulnak a béke, a regionális biztonság és stabilitás erősítéséhez;
101. hangsúlyozza, hogy az EU és az Egyesült Királyság még mindig ugyanabban a stratégiai környezetben mozog, és a brexit után is ugyanazok a fenyegetések érik a békéjét és biztonságát, és ezért úgy véli, hogy a brexitet követően az EU-nak stabil, szoros és privilegizált együttműködést kell fenntartania az Egyesült Királysággal a biztonság és védelem terén; hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királysággal való együttműködés lehetővé teszi az Unió számára, hogy a lehető legmagasabb szintű tartalékokkal rendelkezzen a kapacitások és a műveletek terén; úgy véli, hogy nem indokolt a védelemmel kapcsolatos együttműködésből szisztematikusan kizárni a briteket; javasolja egy olyan védelmi és biztonsági szerződés megkötését az Egyesült Királysággal, amely lehetővé teszi számára, hogy a lehető legnagyobb mértékben részt vegyen az uniós eszközökben;
102. emlékeztet a NATO kollektív védelem terén betöltött alapvető szerepére, amelyet az Európai Unió működéséről szóló szerződés kifejezetten elismer; meggyőződése, hogy az EU és a NATO közötti stratégiai partnerség alapvető fontosságú az EU és a szomszédsága előtt álló biztonsági kihívások kezelésében; úgy véli, hogy az EU és a NATO együttműködésének egymást kölcsönösen erősítő jellegűnek kell lennie és teljes mértékben figyelembe kell vennie a két intézmény sajátosságait és szerepkörét, és továbbra is teljes mértékben tiszteletben kell tartania a befogadás, a viszonyosság és a két szervezet döntéshozatali autonómiájának elveit, különösen amikor az EU érdekei forognak kockán; üdvözli az EU és a NATO között a Defender Europe 20 gyakorlat keretében folyó együttműködést, és úgy véli, hogy ez valódi lehetőséget kínál arra, hogy teszteljék Európa reagálási képességét az agressziókkal szemben, de ugyanakkor megvizsgálják a határátlépés és a katonai mobilitás terén elért fejlesztéseket és javításokat is;

103. hangsúlyozza az EU és az ENSZ közötti partnerség fontosságát a nemzetközi konfliktusok megoldása és a béketemető tevékenységek terén; felszólítja mindkét szervezetet, hogy a párhuzamosságok elkerülése és a szinergiák optimalizálása érdekében hangolják még jobban össze erőfeszítéseiket azokban a térségekben, ahol fontos polgári és katonai missziókat folytatnak;
104. hangsúlyozza az EU és más nemzetközi intézmények, különösen az Afrikai Unió és az EBESZ közötti együttműködés fontosságát; úgy véli, hogy az EU-nak fokoznia kell a párbeszédet és együttműködést az értékeit és stratégiai prioritásait osztó harmadik országokkal, valamint a regionális és szubregionális szervezetekkel;
105. az együttműködésekkel és az intézményi partnerségekkel párhuzamosan támogatja az EU-n, a NATO-n és az ENSZ-en belüli különböző rugalmas, sokoldalú, nyitott és ugyanakkor működőképes, ambiciózus és igényes struktúrák kombinációját, amelyek megkönnyíthetik a műveletek terén a közös kötelezettségvállalásokat, ezáltal erősítve az EU operatív célkitűzéseit; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az olyan együttműködési példák, mint az európai beavatkozási kezdeményezés, az északi védelmi együttműködés (NORDEFECO), a visegrádi országok (V4-ek) vagy Németország és Hollandia fegyveres erőinek egyre fokozódó integrációja, összhangban vannak a tagállamok közötti katonai együttműködés erősítésének logikával;
106. elismeri, hogy a politikai és gazdasági stabilitásnak, valamint a Szubszaharai-Afrikában kialakított katonai képességeknek és együttműködésnek kulcsszerepük van a dzsihádisták tevékenységeinek terjedésének és a migránsválságnak a mérséklésében, valamint a szélsőségesek térnyerésének és befolyásának leküzdésében;
107. elismeri és támogatja a líbiai határellenőrzést segítő európai uniós missziót (EUBAM), amely támogatta a demokratikus átmenetet, valamint képzést és a tanácsadást nyújt a líbiai szárazföldi, légi és tengeri határbiztonság számára, és fejleszti azt;
108. felszólítja az EU-t, hogy tartsa be a negyedik EU–Afrika csúcstalálkozón a gazdasági és politikai stabilitás, valamint az afrikai készenléti erők képességeinek támogatására tett kötelezettségvállalását;
109. arra bátorítja a tagállamokat, hogy folytassák az együttműködést az Afrikai Unióval, és továbbra is tartsák be a már megtett kötelezettségvállalásaikat;
110. elismeri az Északi-sarkvidék növekvő politikai, gazdasági, környezeti, biztonsági és stratégiai értékét; sürgeti a tagállamokat, hogy folytassák az együttműködést az Északi-sarkvidéki Tanáccsal az Unió érdekkörébe tartozó minden kérdésben, és alakítsanak ki átfogó stratégiát a régióval kapcsolatban;

Intézményi keret

111. véleménye szerint az európai védelem terén elért eredmények a jelentős strukturális változtatásokhoz nyitnak utat; üdvözli a Védelmi és Űripari Főigazgatóság létrehozásának bejelentését az Európai Bizottságban, amely a belső piacért felelős biztos alá fog tartozni; üdvözli, hogy ez az új főigazgatóság fog felelni a tagállami fellépések támogatásáért, koordinálásáért és kiegészítéséért az európai védelem területén, ezáltal hozzájárulva az európai stratégiai autonómia megerősítéséhez; tudomásul veszi a főigazgatóság öt fő feladatának meghatározását (az EFA végrehajtása és ellenőrzése, egy nyitott és versengő európai védelmieszköz-piac létrehozása, a

katonai mobilitásra vonatkozó cselekvési terv végrehajtása, az erős és innovatív úripar megerősítése, a jövőbeli úriprogram végrehajtása); felhívja a Bizottságot, hogy részletesebben határozza meg az új főigazgatóság feladatait és hatásköreit; arra buzdítja a Bizottságot, hogy készítsen tervet arról, hogy miként fogja összehangolni munkáját a más feladatokat ellátó egyéb védelmi politikai struktúrákkal (EVÜ, EKSZ stb.), hogy maximalizálja a rendelkezésre álló erőforrások hatékonyságát, és biztosítsa az eredményes együttműködést;

112. kötelezettséget vállal az európai védelem terén kialakított missziók, eszközök és kezdeményezések nyomán követésének és szoros parlamenti ellenőrzésének biztosítására; felszólítja az alelnököt/főképviselet, a Tanácsot és a különböző érintett uniós struktúrákat, hogy a Biztonsági és Védelmi Albizottság előtt rendszeresen adjanak számot a megbízatásuk végrehajtásáról;
113. kéri, hogy a 2016. évi globális stratégia szükséges kiegészítésként dolgozzanak ki egy európai védelmi stratégiát, és ekképpen hozzák létre az új mechanizmusok és eszközök hatékony végrehajtásához nélkülözhetetlen orientációs és programozási keretet;
114. hangsúlyozza, hogy a katonai semlegesség több tagállamban fennálló hagyományainak tiszteletben tartása mellett alapvető fontosságú az uniós polgárok támogatásának biztosítása az uniós védelmi politika politikai törekvéseinek alátámasztása érdekében; hangsúlyozza, hogy a legfrissebb közvélemény-kutatások szerint az uniós polgárok háromnegyede támogatja a tagállamok közötti nagyobb mértékű együttműködést a biztonság- és védelempolitika terén, és így a közös biztonság- és védelempolitikát; ez az arány egyébként 2004 óta 70% felett van;
115. fokozatos lépések megtételére szólít fel a közös védelempolitika (az EUSZ 42. cikkének (2) bekezdése) és végső soron a közös védelem érdekében, megerősítve egyúttal a konfliktusmegelőzési és -rendezési megközelítéseket, többek között a közvetítésre, a párbeszédre, a megbékélésre, a békeépítésre és az azonnali válságreakálásra szánt pénzügyi, igazgatási és emberi erőforrások növelése révén;
116. úgy véli, hogy egy, a biztonságról és védelemről szóló uniós fehér könyv alapvető stratégiai eszköz lehetne az uniós védelempolitika irányításának megerősítéséhez és hogy miközben fokozatosan kialakítjuk az európai védelmi uniót, ez biztosítaná a stratégiai, hosszú távú tervezést, és lehetővé tenné a védelmi ciklusok fokozatos összehangolását a tagállamok között; felhívja a Tanácsot és az alelnököt/főképviselet, hogy dolgozzanak ki egy ilyen eszközt annak érdekében, hogy azt bevonják többek között a többéves pénzügyi keret tervezésébe, valamint azzal a további céllal, hogy biztosítsák az összhangot az EU globális stratégiája: a biztonságra és védelemre vonatkozó végrehajtási terv, a koordinált éves védelmi szemle (CARD) és a PESCO között;
117. emlékeztet az EUSZ 44. cikkére, amely további rugalmassági rendelkezéseket tartalmaz, és lehetővé teszi, hogy a válságkezelési feladatok megvalósítását tagállamok egy olyan csoportjára bizzák, amely az Unió nevében és a Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB), valamint az EKSZ politikai felügyelete és stratégiai iránymutatása szerint hajtáná végre ezeket a feladatokat;
118. hangsúlyozza, hogy az Európa jövőjéről szóló közelgő konferenciának meg kell vizsgálnia az európai védelmi unió jövőjének kérdését, különösen egy olyan európai

intervenciós erő létrehozásának kérdését, amely kellően hatékony védelmi képességgel rendelkezik a békefenntartáshoz, konfliktusmegelőzéshez és a nemzetközi biztonság erősítéséhez, összhangban az ENSZ Alapokmányával és az EUSZ 43. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feladatokkal;

119. figyelmeztet az intézményi szereplők sokféleségére és az uniós védelmi környezetben fennálló átfedésekre; felhívja az összes érdekelt felet, hogy vizsgálják meg, hogyan lehetne javítani ezt a környezetet annak érdekében, hogy az érthetőbb legyen a polgárok számára, intézményi szempontból logikusabb legyen, továbbá koherensebben és hatékonyabban működjön;
120. gondolkodásra szólít fel azzal kapcsolatban, hogy az Európai Védelmi Ügynökségnek milyen szerepet kell játszania a közös uniós védelempolitika fokozatos kialakításában;

o

o o

121. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a belső piacért felelős biztosnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az ENSZ főtitkárának, a NATO főtitkárának, az űripar és a biztonság és védelem területén működő uniós ügynökségeknek, valamint a tagállamok kormányainak és nemzeti parlamentjeinek.

KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY

04.12.2019

előterjesztve az eljárási szabályzat 55. cikkének (4) bekezdésével összhangban A GUE/NGL képviselői, Özlem Demirel, Mick Wallace, Giorgos Georgiou

A jelentés az EU szomszédságában tapasztalható instabilitásról számol be, de nem tükrözi az EU felelősségét. A stratégiai katonai autonómiát fő célkitűzésnek tekinti, ezért a külső és belső biztonsági és a katonai erők összevonására szól fel, beleértve a harccsoportok módosítását és telepítését, egy katonai ipari komplexum létrehozását, a védelmi kiadások növelését, és a NATO célkitűzésének támogatását (a GDP legalább 2%-ának védelmi kiadásokra fordítása).

Ellenezzük a jelentést, mivel az:

- üdvözli a Védelmi Főigazgatóság létrehozását
- támogatja a védelmi/katonai unió felé történő paradigmaváltást, és az állandó strukturált (katonai) együttműködést jogilag kötelező erejűnek tartja
- sürgeti az Európai Védelmi Alap véglegesítését, és támogatja a fegyverkezési technológia és berendezések fejlesztését (légi harci rendszer, Eurodrón, tank, elektromágneses spektrum dominancia)
- új hadviselési technológiákat szorgalmaz, például a mesterséges intelligenciát, a robotikát és a polgári uniós költségvetésből is finanszírozott autonóm fegyvereket (Digitális Európa, jövőbeli kutatási program)
- támogatja az új militarizálását az EU védelmi politikájának megerősítése érdekében
- támogatja a katonai mobilitást a csapatok gyors bevetésének megkönnyítése érdekében az EU-n belül és kívül (6,5 milliárd euró) a polgári infrastrukturális projektek rovására;
- fokozni kívánja az EU és a NATO közötti együttműködést

Kérjük a következőket:

- az EUSZ 41. cikke (2) bekezdésének szigorú értelmezése, amely tiltja az uniós költségvetés katonai vagy védelmi műveletekre való felhasználását;
- a védelemmel kapcsolatos valamennyi uniós program lezárása és a polgári és diplomáciai konfliktusrendezési megközelítés felé való elmozdulás
- radikális fegyverzetcsökkentés (beleértve a nukleáris fegyvereket is) az EU-n belül és globálisan a leszerelési rendszerek aktív támogatása (INF, ATT, TPNW)

27.11.2019

VÉLEMÉNY AZ ALKOTMÁNYÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról szóló 2018. évi éves jelentésről
(2019/2135(INI))

A vélemény előadója: Esteban González Pons

JAVASLATOK

Az Alkotmányügyi Bizottság felkéri a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi módosításokat:

1. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi globális biztonsági környezetben, ahol egyes nemzetek visszalépnek a multilateralizmustól, az EU stratégiai autonómiájának szerves részét kell képeznie egy független kapacitásnak, amely garantálja saját polgárai biztonságát az egyre növekvő számú fenyegetéssel szemben, beleértve a szomszédságában zajló fegyveres konfliktusokat, kibertámadásokat és félretájékoztatási kampányokat, továbbá aktívan elő kell mozdítania a békét, a stabilitást, az emberi jogokat és a demokráciát a szomszédságban és azon túl, valamint az uniós értékeket;
2. hangsúlyozza, hogy a katonai semlegesség több tagállamban fennálló hagyományainak tiszteletben tartása mellett alapvető fontosságú az uniós polgárok támogatásának biztosítása az uniós védelmi politika politikai törekvéseinek alátámasztása érdekében; hangsúlyozza, hogy a legfrissebb közvélemény-kutatások szerint az uniós polgárok háromnegyede támogatja a tagállamok közötti nagyobb mértékű együttműködést a biztonság- és védelempolitika terén, így a közös biztonság- és védelempolitikát – ez az arány 2004 óta 70 % felett van;
3. megállapítja, hogy az Unió lassan reagált, és politikai, diplomáciai és katonai szempontból lassan alkalmazkodott az új válságokhoz és az új nemzetközi kontextushoz; úgy véli, hogy az, hogy a védelem területén hiányzik a politikai akarat az európai szerződésekben és a tagállamok közötti számos együttműködési forma keretében előirányzott erőteljes intézkedések teljes körű végrehajtásához, gyengítette az Unió arra való képességét, hogy döntő szerepet játsszon a külső válságokkal összefüggésben;
4. fokozott lépések megtételére szólít fel a közös védelempolitika (az EUSZ 42. cikkének (2) bekezdése) és végső soron a közös védelem érdekében, miközben megerősíti a konfliktusmegelőzési és -rendezési megközelítéseket, többek között a közvetítésre, a párbeszédre, a megbékélésre, a békeépítésre és az azonnali válságreakálásra szánt

pénzügyi, igazgatási és emberi erőforrások növelése révén;

5. felhívja ezért az Európai Tanácsot, hogy legyen erőteljesen elkötelezett az európai védelmi unió hosszú távú kialakítása mellett, egyértelmű ütemtervvel; sürgeti továbbá az Európai Tanácsot, hogy a KKBP és a KBVP azon területein, ahol azt az Európai Unióról szóló szerződés lehetővé teszi, térjen át az egyhangúságról a minősített többségi szavazásra, beleértve a polgári KBVP-missziókra vonatkozó határozatokat is; elismeri továbbá, hogy egyetlen ország sem képes egyedül kezelni az európai kontinens és közvetlen környezete előtt álló biztonsági kihívásokat;
6. üdvözli az EUSZ 42. cikkének (6) bekezdésében és 46. cikkében említett állandó strukturált együttműködés (PESCO) megvalósítását, mert az fontos lépést jelent a tagállamok szorosabb együttműködése felé a biztonság és a védelem terén; kiemeli, hogy a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a belső irányítási szabályokkal összhangban bevonják a Bizottságot a PESCO-hoz kapcsolódó projektekbe;
7. üdvözli a Bizottság megválasztott elnökének, von der Leyen asszonynak a „geopolitikai” dimenzió köré szerveződő politikai iránymutatásait, és hangsúlyozza, hogy a következő öt évben további határozott lépéseket kell tenni a valódi európai védelmi unió felé; üdvözli továbbá az arra irányuló további kötelezettségvállalásokat, hogy eleget tegyenek a Parlament régóta hangoztatott azon kérésének, hogy az Unió helyezzen nagyobb intézményi hangsúlyt a védelemre, és hogy ennek érdekében javaslatot fogalmazzanak meg egy e témával foglalkozó főigazgatóság létrehozására;
8. üdvözli, hogy a közelmúltban több tagállam kérte egy uniós biztonsági tanács létrehozását a tagállamok védelmi politikáinak koordinálása céljából, különös tekintettel a kiberbiztonságra és a terrorizmus elleni küzdelemre, valamint az uniós védelmi stratégia közös kidolgozására; úgy véli, hogy részletesebben meg kell határozni különösen e fogalom intézményi dimenzióját, és megfelelően értékelni kell annak lehetséges hozzáadott értékét;
9. úgy véli, hogy egy, a biztonságról és védelemről szóló uniós fehér könyv alapvető stratégiai eszköz lenne az uniós védelempolitika irányításának megerősítéséhez és hogy miközben fokozatosan kialakítjuk az európai védelmi uniót, ez biztosítaná a stratégiai, hosszú távú tervezést, és lehetővé tenné a védelmi ciklusok fokozatos összehangolását a tagállamok között; felhívja a Tanácsot és a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét (alelnök/főképviselő), hogy dolgozzanak ki egy ilyen eszközt annak érdekében, hogy azt bevonják többek között a többéves pénzügyi keret tervezésébe, valamint azzal a további céllal, hogy biztosítsák az összhangot az EU globális stratégiája: a biztonságra és védelemre vonatkozó végrehajtási terv, a koordinált éves védelmi szemle (CARD) és a PESCO között;
10. hangsúlyozza, hogy az EU fehér könyvének a lehetséges jövőbeli katonai műveletek lehetséges forgatókönyveit is le kell írnia, és foglalkoznia kell azzal a kérdéssel, hogy hogyan és milyen körülmények között van megfelelő és jogos indok arra, hogy KBVP-missziókat telepítsenek válsághelyzetek, humanitárius válságok és konfliktusok kezelésére;
11. úgy véli, hogy a koordinált éves védelmi szemle eszközét meg kell reformálni annak érdekében, hogy az EU aktualizált globális stratégiájával összhangban stratégiaibb

jellegű gyakorlatot biztosítson; kiemeli, hogy a PESCO-ban gyökerező uniós stratégiai autonómia továbbfejlesztéséhez meg kell vitatni az égisze alatt kidolgozás alatt álló projektek nagyságrendjét; kiemeli, hogy tisztázni kell a tagállamok és a PESCO által indított különböző kezdeményezések közötti kölcsönhatást, különösen az olyan projektekkel kapcsolatban, mint az európai intervenciók erő, a keretnemzet, a közös bevetési erő vagy az Európai Hadtest, mivel ezek különböző szintű intézményi együttműködésre támaszkodnak;

12. hangsúlyozza, hogy az integráció biztonság- és védelempolitika terén történő elmélyítésének maga után kell vonnia a parlamenti ellenőrzés révén végzett fokozottabb demokratikus ellenőrzést is; ezért ismételt kiemeli, hogy szükség van az Európai Parlament által e területen betöltött szerep megerősítésére, nevezetesen egy teljes körű megbízatással rendelkező Biztonsági és Védelmi Bizottság létrehozásával, amelyet ki kell egészíteni a nemzeti parlamentek képviselői és az európai parlamenti képviselők közötti együttes parlamentközi ülésekkel; felhívja a tagállamok kormányait, hogy folytassanak vitát nemzeti parlamentjeikben és hogy vonják be nemzeti parlamentjeiket a KBVP területén hozott döntésekbe;
13. emlékeztet az EUSZ 44. cikkére, amely további rugalmassági rendelkezéseket tartalmaz, és lehetővé teszi, hogy a válságkezelési feladatok megvalósítását tagállamok egy olyan csoportjára bizzák, amely az Unió nevében és a Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB), valamint az Európai Külügyi Szolgálat politikai felügyelete és stratégiai iránymutatása szerint hajtáná végre ezeket a feladatokat;
14. ismételt megerősíti, hogy meg kell szüntetni az uniós harccsoportok telepítése előtt álló akadályokat, és úgy véli, hogy a Tanácsban az egyhangúság követelménye aláássa e csoportok célját, nevezetesen azt, hogy a világszerte kialakuló válságokra és konfliktusokra reagáló katonai gyorsreagálási képességként lépjenek fel; úgy véli, hogy ezeket a csoportokat állandó multinacionális egységekké kell átalakítani, és kéri, hogy a meglévő európai katonai struktúrákat építsék be az uniós intézményi keretbe;
15. hangsúlyozza, hogy az Európa jövőjéről szóló közelgő konferenciának meg kell vizsgálnia az európai védelmi unió jövőjének kérdését, különösen egy olyan európai intervenciók erő létrehozásának kérdését, amely kellően hatékony védelmi képességgel rendelkezik a békefenntartáshoz, konfliktusmegelőzéshez és a nemzetközi biztonság erősítéséhez, összhangban az Egyesült Nemzetek Alapokmányával és az EUSZ 43. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feladatokkal;
16. figyelmeztet az intézményi szereplők sokféleségére és az uniós védelmi környezetben fennálló átfedésekre; felhívja az összes érdekelt felet, hogy vizsgálják meg, hogyan lehetne javítani ezt a környezetet annak érdekében, hogy az érthetőbb legyen a polgárok számára, intézményi szempontból logikusabb legyen, továbbá koherensebben és hatékonyabban működjön;
17. sürgeti a Tanácsot, hogy az Egyesült Királyság EU-ból való kilépésének kilátására tekintettel fogadjon el sürgős intézkedéseket a harmadik felek PESCO-ban való részvételére vonatkozóan;
18. újjólag megerősíti az Unió elkötelezettségét a NATO iránt, amely továbbra is közös biztonságunk egyik kulcsfontosságú pillére marad; megjegyzi azonban, hogy az EU és legközelebbi szövetségesei közötti szoros együttműködés nem akadályozhatja meg az

európai védelmi unió létrehozását;

19. úgy véli, hogy a versenyképes védelmi ipar kulcsfontosságú Európa számára; figyelmeztet arra, hogy az elmúlt években tett erőfeszítések ellenére – például az európai védelmi ipari fejlesztési program (EDIDP) és az Európai Védelmi Alap (EDF) esetében – továbbra is a különböző nemzeti szabályozások, engedélyezési eljárások és exportellenőrzési listák, valamint az információmegosztás hiánya jelentik a valódi és hatékony európai védelmi ipar kiépítésének legfőbb akadályát;
20. hangsúlyozza, hogy támogatja egy önálló uniós hírszerzési kapacitás létrehozását, amelynek fokoznia kell a közös biztonsági törekvéseket és biztosítania kell a nemzeti hírszerzési szolgálatok közötti interoperabilitást;
21. gondolkodásra szólít fel azzal kapcsolatban, hogy az Európai Védelmi Ügynökségnek milyen szerepet kell játszania a közös uniós védelempolitika fokozatos kialakításában;
22. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az Európai Védelmi Ügynökséget (EDA) a szükséges erőforrások és politikai támogatás biztosításával, melyek segítségével vezető és koordinációs szerepet tölthet be az EU KBVP-jében, ideértve a kapacitásfejlesztést, a kutatást és a beszerzéseket is; ismételten kifejti, hogy ezt azzal lehetne a legjobban elérni, ha az ügynökség személyzeti és működési költségeit az uniós költségvetésből finanszíroznák;
23. megjegyzi, hogy a kölcsönös segítségnyújtási klauzula (az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdése) a tagállamok (és nem maga az EU) kötelezettségeire összpontosít, míg a szolidaritási klauzula (az EUMSZ 222. cikke) előírja, hogy az Uniónak és tagállamainak közösen kell eljárniuk, de mindkét záradék kötelező erejű kötelezettségvállalásokat ír elő a tagállamok között, és mindkét záradék rendelkezik arról, hogy milyen okok alapján lehet kérésre „minden rendelkezésre álló eszközt” igénybe venni; ezért úgy véli, hogy teljes mértékben indokolt a két záradék aktiválásának, végrehajtásának és egymással való kapcsolatának további tisztázása, különösen abban az esetben, ha a fenyegetési forrás nem egyértelmű;
24. megismétli, hogy az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdése kölcsönös segítségnyújtási záradékot állapít meg a kollektív biztonság területén; hangsúlyozza, hogy az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdése, amelyet eddig csak egyszer alkalmaztak, katalizátorként szolgálhat az EU biztonság- és védelempolitikájának továbbfejlesztéséhez, és valamennyi tagállam részéről határozottabb kötelezettségvállalásokhoz vezethet; sajnálatosnak tartja, hogy sem a cikk aktiválásának feltételeit, sem pedig a kért segítségnyújtás módját soha nem határozták meg egyértelműen; kéri a kölcsönös segítségnyújtási záradék végrehajtásának elemzését, valamint a záradék jövőbeli végrehajtására vonatkozó további iránymutatások kidolgozását;
25. hangsúlyozza, hogy a szolidaritási klauzula (az EUMSZ 222. cikke) arra is lehetőséget biztosít az Unió és a tagállamok számára, hogy segítséget nyújtsanak egy terrortámadás által sújtott, illetve természeti vagy ember okozta katasztrófa áldozatává vált tagállamnak; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió 2013. évi kiberbiztonsági stratégiája kimondja, hogy „egy különösen súlyos kiberbiztonsági esemény vagy támadás elegendő alapot jelenthet ahhoz, hogy egy tagállam hivatkozzon az EU szolidaritási klauzulájára”, azaz az EUMSZ 222. cikkére; emlékeztet továbbá arra, hogy

a szolidaritási klauzula Unió által történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályokról szóló, 2014. június 24-i 2014/415/EU tanácsi határozat¹ kimondja, hogy a szolidaritási klauzula felszólítja az Uniót, hogy mozgósítson minden rendelkezésére álló eszközt, beleértve a KBVP keretében kialakított struktúrákat is; felhívja a tagállamokat, hogy a jövőben vegyék fontolóra a szolidaritási klauzula alkalmazását.

¹ HL L 192., 2014.7.1., 53. o.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	25.11.2019
A zárószavazás eredménye	+: 17 -: 4 0: 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Gerolf Annemans, Catherine Bearder, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Geert Bourgeois, Richard Corbett, Pascal Durand, Daniel Freund, Esteban González Pons, Maria Grapini, Brice Hortefeux, Laura Huhtasaari, Aileen McLeod, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Antonio Tajani, Guy Verhofstadt, Loránt Vincze
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Brando Benifei, Jorge Buxadé Villalba, Cristian Ghinea, Danuta Maria Hübner, Helmut Scholz, Sven Simon

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN

17	+
PPE	Esteban González Pons, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Paulo Rangel, Sven Simon, Antonio Tajani, Loránt Vincze
RENEW	Catherine Bearder, Pascal Durand, Cristian Ghinea, Guy Verhofstadt
S&D	Brando Benifei, Gabriele Bischoff, Richard Corbett, Maria Grapini, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa

4	-
ECR	Jorge Buxadé Villalba
GUE/NGL	Helmut Scholz
ID	Laura Huhtasaari, Antonio Maria Rinaldi

4	0
ECR	Geert Bourgeois
VERTS/ALE	Damian Boeselager, Daniel Freund, Aileen McLeod

Megjegyzés: Gerolf Annemans (ID) kifejezte, hogy a vélemény ellen kívánt szavazni, ám nem tudott részt venni az elektronikus név szerinti szavazásban, mivel elfelejtette elhozni szavazókártyáját.

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	4.12.2019
A zárószavazás eredménye	+ : 41 - : 22 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Traian Băsescu, Phil Bennion, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Gina Dowding, Tanja Fajon, Michael Gahler, Kinga Gál, Giorgos Georgiou, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Nathalie Loiseau, Jaak Madison, Claudiu Manda, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Javier Nart, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Radosław Sikorski, Sergei Stanishev, Hermann Tertsch, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Irina Von Wiese, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Attila Ara-Kovács, Andrea Bocskor, Andrea Cozzolino, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Jytte Guteland, Andrzej Halicki, Martin Horwood, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Kris Peeters, Bert-Jan Ruissen, Mick Wallace, Javier Zarzalejos, Bernhard Zimniok
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk (7) bekezdés)	Heidi Hautala, Gilles Lebreton, Geoffrey Van Orden

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

41	+
NI	Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Andrea Bocskor, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Michael Gahler, Kinga Gál, Andrzej Halicki, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Kris Peeters, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos
RENEW	Phil Bennion, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Martin Horwood, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Irina Von Wiese
S&D	Attila Ara-Kovács, Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Andrea Cozzolino, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Jytte Guteland, Claudiu Manda, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos

22	-
ECR	Bert-Jan Ruissen, Jacek Saryusz-Wolski, Hermann Tertsch, Geoffrey Van Orden, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
GUE/NGL	Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace
ID	Susanna Ceccardi, Gilles Lebreton, Jaak Madison, Thierry Mariani, Bernhard Zimniok
VERTS/ALE	Gina Dowding, Heidi Hautala, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Viola Von Cramon-Taubadel

2	0
NI	Fabio Massimo Castaldo
S&D	Sergei Stanishev

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás